

“КОИ СМЕ НИЕ И КАКВО ИСКАМЕ?”

ПЛАТФОРМА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ВЪЗРАЖДАНЕ - 2021 Г

(в дебат)

Настоящата платформа се формира от членове на ПП Възраждане, като продължение, доразвиване и конкретизиране на **принципите**, около които първоначално се обединиха създателите на партията, със стремеж за справедливо отчитане и балансиране на всички интереси в обществото и със **стремеж да се поставят основите на стабилна и дългосрочна пробългарска политика.**

Програмата не е окончателна и подлежи на постоянно обсъждане, доразвиване и променяне на база на тематичните дискусии във форумите на ПП Възраждане. Публикуваната тук версия е актуалната към момента, но подлежи на постоянно допълване и редактиране.

Ако сте само симпатизант на партията и нямате достъп до местата за обсъждане, може да ни изпратите вашите идеи и предложения относно програмата на мейл

vazrazhdane@vazrazhdane.bg

ВРЕМЕ НИ Е ЗА ВЪЗРАЖДАНЕ!

СЪДЪРЖАНИЕ:

ВЪВЕДЕНИЕ

Какво представлява България днес?

Как се стигна до тук?

Нашият идеал

Нашият идеал е да видим България като едно прекрасно място за живеене, раждане и отглеждане на деца, първостепенна икономическа сила, самостоятелен политически фактор, с гарантирана сигурност на народа ни във вътрешен и външен план.

1. ПОЛОЖЕНИЕТО, В КОЕТО СЕ НАМИРАМЕ ДНЕС - стр. 7

1.1. Загуба на вярата в собствените сили

1.2. Ерозия на държавността

1.3. Загуба на стратегически отрасли

1.4. Банкрут на обществения морал

1.5. Абдикация на елита

1.6. Демографска катастрофа

1.7. Медицински фашизъм

2. КАКВО ДА СЕ ПРАВИ – стр. 10

2.1. Защита на основните права и свободи

2.2. Възможност за оцеляване и развитие на малкия и среден бизнес

2.3. Стимулиране на отговорното родителство

2.4. Възстановяване на суверенитета

2.5. Преоценка и равносметка на „прехода”

2.6. Дефиниране на национални цели и национален идеал

2.7. Повишаване на доходите и подобряване на качеството на живот

3. КОИ СМЕ НИЕ – стр. 13

3.1. Защо партия?

3.2. Каузата Възраждане

4. ОСНОВИ НА НАШАТА ПОЛИТИКА – стр. 15

4.1. НАЦИЯТА

4.2. ДЪРЖАВАТА

4.3. КОНСТИТУЦИЯТА

4.4. ЕЗИКЪТ, КУЛТУРАТА, ИСТОРИЯТА

5. ДЪРЖАВНОТВОРНИ ИНСТИТУЦИИ – стр. 18

5.1. Вътрешна сигурност и обществен ред

5.2. Правосъдие, правоприлагане и изтърпяване на наказанията

- 5.3. Външна политика, подкрепа за българите в чужбина
- 5.4. национална сигурност, отбрана и защита на населението

6. ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ДЕМОГРАФСКАТА КАТАСТРОФА И ВЪЗРАЖДАНЕ НА СЕМЕЙНИТЕ ЦЕННОСТИ – стр. 29

- 6.1. Оценка на ситуацията
- 6.2. Спешни мерки
- 6.3. Идеологически основи
- 6.4. Стратегически подход

7. ИКОНОМИКА – стр. 32

- 7.1. Мерки за облекчаване на административната тежест
- 7.2. Промисленост
- 7.3. Селско и горско стопанство, земеделие и животновъдство
- 7.4. Транспорт и съобщения
- 7.5. Енергетика
- 7.6. Търговия
- 7.7. Туризм

8. ЕФЕКТИВНО УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНИТЕ РЕСУРСИ – стр. 45

- 8.1. Управление на държавната и общинската собственост
- 8.2. Администрация и държавни служители
- 8.3. Концесионна политика, регламент на добива на суровини.
- 8.4. Управление на водните ресурси
- 8.5. Управление на отпадъците

9. БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ – стр. 49

- 9.1. Финансова система и бюджетна политика
- 9.2. Данъчна и приходна политика, данъчни облекчения
- 9.3. Източници за увеличаване на данъчните приходи
- 9.4. Пенсионно-осигурителна система
- 9.5. Банкова система
- 9.6. Застрахователна дейност

10. ОБРАЗОВАНИЕ – стр. 53

- 10.1. Оценка на ситуацията
- 10.2. Пренареждане на образователните отношения
- 10.3. Нови образователни технологии
- 10.4. Възпитанието като елемент от образователната система.
- 10.5. Проверка на резултатите и валидиране на знанията
- 10.6. Финансиране

10.7. Висшето образование

11. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ – стр. 57

- 11.1. Оценка на ситуацията
- 11.2. Спешни мерки и стратегически цели
- 11.3. Конкретни здравни мерки
- 11.4. Наука, информация, обучения
- 11.5. Финансиране

12. ГРАДОУСТРОЙСТВО И РЕГИОНАЛНИ ПОЛИТИКИ - стр. 59

- 12.1. Оценка на ситуацията
- 12.2. Спешни мерки и стратегически цели
- 12.3. Регионални политики за малки и обезлюдяващи населени места
- 12.4. Регионални политики за областни центрове и столицата.

13. ЕКОЛОГИЯ – стр. 61

- 13.1. Оценка на ситуацията
- 13.2. Спешни мерки
- 13.3. Стратегически цели

14. НАУКА – стр. 62

- 14.1. Оценка на ситуацията
- 14.2. Спешни мерки
- 14.3. Стратегически цели

15. МЕДИИ – стр. 63

- 15.1. Оценка на ситуацията
- 15.2. Спешни мерки
- 15.3. Стратегически цели

16. КУЛТУРА – стр. 64

- 16.1. Оценка на ситуацията
- 16.2. Спешни мерки
- 16.3. Стратегически цели

17. МЛАДЕЖТА И СПОРТА – стр. 65

- 17.1. Оценка на ситуацията
 - 17.2. Спешни мерки
 - 17.3. Стратегически цели
-

ВЪВЕДЕНИЕ

Българската земя е красива, плодородна и благодатна – наш национален дом и майка кърмилница. България е най-старата държава в Европа, запазила името си от своето създаване до ден днешен. Българският народ е древен и е преминал през изпитанието на вековете, оцелявайки и успявайки да се развива. Българинът по природа е упорит, ученолюбив, трудолюбив, талантлив, съзидателен и толерантен.

Какво представлява България днес?

Но днес България е зависима държава, загубила белезите на своята държавност, по-скоро колония, управлявана от компрадорска администрация и дори директно отвън. Най-ниски доходи в цяла Европа. Демографска катастрофа, водеща до промяна на етническия баланс на населението в ущърб на основния етнос – българите. Най-висока детска смъртност в Европа, най-висок процент онкологично и сърдечно болни в света, според редица изследвания - най-нещастната нация, разрушено стопанство и унищожени цели отрасли в икономиката, разюздани олигархични и криминално-икономически групировки, феодализирани региони, гетоизирани територии и зле урбанизирани градове, изоставаща инфраструктура, разрушено здравеопазване, морално, духовно и физическо падение на нацията, подавена образователната система, корумпирана съдебна система и раково разраснала се администрация, унищожена армия, сведена до размери и мощ по-малки от наложените ни с Ньойския диктат през 1919 г.

Това са резултати , каквито би имало след поражение във война!

Как се стигна до тук?

П преди 80 години по време на втората световна война България попадна в комунистическия блок. Този експериментален социален строй прекрои из основи тогавашното общество. Тоталитарният характер на този строй не допускаше съществуването на други идеологии, освен комунистическата. Не съществуваше автентично гражданско общество. Липсваше и независима частна собственост - базата, върху която да се развиват независимо гражданско и политически субекти. Липсваха и свободни медии. Тези липси предопределиха съдбата ни във втория мащабен социално-инженерен експеримент, в който бяхме въввлечени преди три десетилетия – преминаването към демокрация и пазарна икономика. „Преходът“ не ни донесе прокламираните резултати. При демонтажа на комунистическата система бяха разградени и държавнотворните институции и защитаващите обществото механизми. Осъществи се безнаказано разграбване на икономическите и финансовите активи. Червената аристокрация изостави проповядваната от нея идеология и възползвайки се от досегашните си позиции трансформира политическата си власт в икономическа и се прероди като олигархия. За защита на интересите на икономическите кланове в условията на

липса на държавност и сигурност бяха създадени собствените им частни армии – трибуквените групировки. Българските граждани нямаха нито опита, нито познанията, нито политическите институции, необходими за да се справят с проблемите, предизвикани от абдикиращата държава. Вместо тоталитарната социалистическа система да бъде заменена с демократична форма на управление, а плановото стопанство – с гъвкава пазарна икономика и възможности за частни собственост и бизнес, „реформите“ ни доведоха до разграбване и унищожение на тежката индустрия, прекъсване на важни стопански и междуотраслови връзки, загуби на пазари и конкурентоспособност. Бяха разградени механизми, жизненоважни за сигурността и съществуването на държавата. Това позволи заграбване, разграбване и унищожаване на стопански и икономически структури, които принадлежах на бившата компартия, а на всички нас. Народът ни загуби сигурност и поминък. Регионите се феодализираха. Раждаемостта намаля драстично. Милиони млади, талантиливи и грамотни българи напуснаха България. Страната се изправи пред чудовищен демографски срив. Опитът за унищожение на комунизма доведе до унищожение на самата държавност.

Загубата на държавност, разграбването на активите и тласкането на страната ни към третия свят не може да се осмисли пълноценно без да си дадем сметка за ролята на мощните, външни за България и враждебни на българския народ сили, които неотлъчно присъстват в България. Те разполагат не само с несметна финансова мощ но и с познанията и с опита, натрупан в множество мащабни социално-инженерни процеси. По техните директиви бе проведена „шоковата терапия“, подсигурила икономическото ограбване. Тяхното поле за действие се простира и в бъдещето ни. Тези сили участваха и в зачеването на новата политическа система. Парите, познанията и връзките на чужди – небългарски фондации и антибългарски тайни служби залегнаха във фундамента на системата от мащабни политически проекти, които доминират в политическия ни живот от началото на прехода и до ден днешен. Производните им партии се различават по цвят и реторика, но всички те последователно провеждат небългарска неолиберална политика.

Това мащабно прекрояване на живота ни беше идеологически подсигурано чрез философията на нигилизма и хедонизма. Българското общество бе методично покварявано и опростачвано. В центъра на общественото внимание, като герои на нашето време и като пример за подражание бяха тиражирани криминални и пошли личности. Българското общество, след идеологическата забегка към интернационал-социализма вместо да се върне към здравите устои на националното мислене и патриотичния консерватизъм, то бе захвърлено в градежа на друга глобалистична социалноинженерна утопия - тази на мултикултурната неолиберална демокрация от постмодерен тип.

В настоящата програма са изложени възгледите за посоката на развитие на българската държава и нейните институции във вътрешен и външен план не от гледна точка на временната геополитическа конюнктура, а в опит, водени от съзнанието за нашите непреходни национални интереси, да формулираме стратегическите задачи, които стоят пред нацията и държавата ни за дълъг период от време,.

Нашият идеал е да видим България като едно прекрасно място за живеене, раждане и отглеждане на деца, първостепенна икономическа сила, самостоятелен политически фактор, с гарантирана сигурност на народа ни във вътрешен и външен план.

1 Положението, в което се намираме днес

Някога хегемон и незаобиколим фактор в Източна Европа, днес ролята на България е сведена до геополитическа периферия на европейския глобализационен проект, наречен Европейски съюз. От първостепенна политическа и военна регионална сила, през първата половина на 20-ти век, страната ни деградира до държавоподобно образувание (колония) със затихващи функции.

За да бъде направена равносметката за състоянието, в което се намират българското общество и държава, е необходимо да бъдат констатирани няколко очевидни факта.

1.1. Загуба на вярата в собствените сили

Съвременното българско общество се намира в състояние на ступор и все по-малко отговаря на определението за нация. То би трябвало да представлява общност от хора, които вярват в собствените си сили, умеят да се обединяват зад обща кауза, да се сплотяват около принципи, да се вдъхновяват от общи идеи и визия за бъдещето. Но **днешното българско общество, заприличва на случаен сбор от хора**, нямащи идея какво да правят със себе си. Пагубният ефект от този процес, наблюдаваме в пълното разкъсване на семейните и социални връзки, в недоверието към каквито и да било авторитети, в нехайното отношение към бъдещето – собственото и това на идните поколения, абсолютната загуба на чувство за историчност и национална идентичност. Загубата на национална идентичност е най-фатална, защото именно тя определя съзнанието ни, че не сме само временно тук и сега, а че **сме брънка от дълга кръвна верига, започнала от зората на времето и простираща се във вечността.**

1.2. Ерозия на държавността

Днес държавността ни е разградена, а държавнотворните институции съществуват формално. Липсва правосъдие, съдебната система не работи, липсва битова и икономическа сигурност. Корупцията е придобила чудовищни размери, тя е обхванала практически всички сфери от обществения, икономическия и политическия живот на страната. Армията съществува основно на хартия и не е в състояние да изпълнява задълженията си. **Корупцията се е превърнала във визитна картичка на страната ни** и съществен фактор за социалните процеси в нея. Избуява е както голямата корупция на „белите якички“, която е в състояние да унищожи цели структурни системи като пенсионната и здравната, така и ежедневната битова корупция, която задушава обществото ни, спъвайки всяко съзидателно начинание.

1.3. Загуба на стратегически отрасли

. Икономическият модел, който беше възприет и наложен в България след промените, не предполага съществуването на страната ни в състояние на суверенитет. Стратегически предприятия се дадоха на случайни хора, които нямаха интелектуален капацитет за да ги развият и не рядко се случи да ги продаат за скрап. Други предприятия бяха купени от техни конкуренти не за да се развият, а само за да бъдат овладяни пазарите им. **Днешната българска икономика в технологично, суровинно и енергийно отношение е изцяло зависима от външни фактори.** Тя рядко произвежда стоки и услуги с висока принадена стойност, гарантиращи висок национален доход, а в по-голямата си част представлява, база за първична обработка на суровини, логистичен център на големи международни оператори и транспортни фирми, нетен износител на земеделска продукция и евтина туристическа дестинация. Съществена част от икономиката е в ръцете на местни олигарси и криминални групировки, които я използват, за да осребряват политическото си влияние и източват публичните фондове през обществените поръчки.

1.4. Банкрут на обществения морал

Общественият и национален морал е в състояние на банкрут. Едва ли има друг период в българската история, в който солидарността между хората, почитта към общото ни минало и наследството на предците, зачитането на авторитетите и загрижеността за бъдещето на нацията да са били в толкова ниска точка. Налице е висока търпимост към противообществени деяния, особено към корупцията. Голяма част от обществения и политическия живот е опростачен и профанизиран.

1.5. Абдикация на елита

Нацията ни не разполага със свой автентичен национален елит – стопански, политически, интелектуален, духовен. Доколкото разполага с него – той е невидим, той не достига до народа. Тиражираният от средствата за пропаганда „елит“ не изпълва тази дума със съдържание. Той **представлява компрадорско-олигархична върхушка**, съставена от nihilисти и агенти на чужди държави,

упражняващи публичната власт в своя и на господарите си изгода и в ущърб на народа Той е неспособен да формулира сплотяващ нацията национален идеал, а още по-малко – да осигури условията, които да позволят на обществото ни за да постигне материален и духовен прогрес.

1.6. Демографска катастрофа

Като резултат от всичко, изброено до тук, България изпадна в най-тежката демографска криза в своята история. Криза, която има белезите на трета национална катастрофа. Нацията ни деградира, и изчезва физически. Намаляването ни като количество скоро ще започне да влияе и на качеството. Променят се и етно-демографските баланси, в ущърб на основния и държавотворен елемент – този на българите. Ние, българите, сме на път да станем малцинство в собствената си държава.

1.7. Медицински фашизъм

Едно не много сериозно в медицински аспект заболяване, даде повод управляващият ни „елит“, следвайки чужда програма, да въввлече българския народ в чудовищна пропагандна и социалноинженерна операция. Бяха прекроени и сериозно увредени жизненоважни обществени системи – здравеопазващата и образователната. Бяха нанесени унищожителни удари на цели отрасли на икономиката и доведени до банкрут хиляди бизнеси. Тази стратегическа опасност ни сварва в състояние на разпад на държавността, и съответно – не в състояние да ѝ окажем отпор. В резултат на световните геополитически процеси, в България се подготвя мащабно прекрояване на обществено-икономически-политическия модел. Правят се заявки за разделение на обществото на касти и за ограничаване на основополагащи права и свободи, включително правото на придвижване и на стопанска дейност, с каквито народът ни е разполагал още от зората на човечеството. Тази опасност, съчетана с модерните технологии, има потенциал да унищожи обществото ни във вида, в който го познаваме и да ни вкара в мрачен, безправен, чудовищно тоталитарен социално-икономическия модел.

*Изброените дефекти на параванната „демокрация“ от постмодерен тип, правят функционирането на обществото ни силно проблемно, а бъдещето на държавата ни - несигурно. Очевидно е, че настоящата политическа система не е продуктивна и не може да осигури необходимия просперитет на нацията и държавата. Днес ние, българите, не определяме собствената си съдба. Ние не формираме своята вътрешна и външна политика и сме жертва на едно покварено, корумпирано, вредно и антинационално управление, осъществявано в ущърб на собствените ни интереси. Днес мнозинството от претендиращите за парламентарно представителство политически партии са създадени от чужди фондации и представляват инвестиции на небългарски субекти в политическата – а от там и във всяка друга – сфера на нашия живот. **Необходима е бърза консолидация на всички трезво мислещи и***

милеещи за България слоеве от населението. Необходими са спешни политически действия за радикални промяна на посоката ни на развитие.

2 КАКВО ДА СЕ ПРАВИ

Необходими са извънредни мерки и решителни действия , за да спасим България от икономически, демографски, и финансов колапс.

2.1. Защита на основните права и свободи

Необходимо е с всички сили да се борим за запазване на основните ни човешки права и свободи. Правата и свободите стоят в основата на всяко социално-икономическото развитие и в никакъв случай не бива да позволяваме да ни бъдат отнемани. Трябва да пазим функционирането на здравната и образователната система. Да се борим за премахване на външните зависимости и възможностите на чужди фондации да създават и контролират политически субекти. Да не позволяваме редактиране на конституцията.. Да се противопоставяме на васалния компрадорския елит и да се борим за възстановяване на националния ни суверенитет.

2.2. Възможност за оцеляване и развитие на малкия и среден бизнес

Спешна задача е **да се даде възможност за оцеляване и развитие на малкия и среден бизнес**. Трябва да се развърже административната примка, стегната около врата му. Трябва да бъде направен критичен преглед на всички регулационни режими и процедури, като за дребния и среден бизнес те или да се отменят, или да се ограничи действието им, така че да се даде простор за стопанска инициатива и възможности за бързо стопанско и икономическо развитие.

2.3. Стимулиране на раждаемостта и отговорното родителство

Бърза мярка, но и като част от дългосрочна стратегия – трябва да се стимулира отговорното родителство. Трябва да се въведе семейно подоходно облагане. Да се даде идеологически отпор на хедонизма и да се поощрят младежите да създават семейства в подходяща възраст. да се направи преглед на проблемите пред младите семейства и трудностите, които изпитват, както и методично да се премахват причините за ниската раждаемост. Да се подобри качеството и разшири обхвата на публичните услуги за деца и млади семейства. Да се подпомогнат с решителни и реални действия двойките с репродуктивни проблеми. Спешна задача на едно националноотговорно държавно управление е да създаде условия за поврат в демографската тенденция.

2.4. Възстановяване на суверенитета

Частично или напълно липсващ суверенитет е корен на букет от проблеми. Трябва да се борим постоянно за разширяването на собствения си суверенитет

във всички области, така че да се доближаваме към решението на всички останали проблеми, които произтичат от липсата му. **Ние българите, трябва отново да се превърнем в субект на собственото си историческо развитие**, а не в обект на чужди интереси, били те от Запад или Изток. За да постигнем целите, които си поставяме, за да имаме външна и вътрешна политика, която обслужва наши, а не чужди интереси, за да възстановим националната си гордост и достойнство, **България трябва да възстанови суверенитета си**. Това е епохална задача, чието постигане може да отнеме десетилетия, но тя трябва постоянно да присъства в плановете ни.

2.5. Преоценка и равносметка на „прехода”

Необходима е радикална преоценка и равносметка на „прехода”. Трябва да се разследва и покаже истината за края на тоталитарния и посттоталитарния период на страната, като бъдат посочени подбудителите и извършителите на престъпленията срещу народа ни. Без да прочетем отново и осмислим тези страници от близкото ни минало – ние като народ няма да сме в състояние и случващото се в настоящето да осмислим. **Възмездие**то е необходима, логична и задължителна стъпка, за да премахнем силите, които ни свързват със задкулисието и да затворим окончателно тази страница. **Възмездие**то ще възстанови **вярата в държавната организация, в обществото и в справедливостта, които ще станат здрава основа за строеж на новото ни, модерно общество**.

2.6. Дефиниране на национални цели и национален идеал

Необходим е цялостен модел за развитие на страната, който да бъде приет с обществено съгласие и да стане основополагащ за следващите десетилетия. Развитието ни трябва да се направлява от стратегическа доктрина, която да обединява усилията на държавата в различните направления и отрасли. Съдбоносни тенденции за развитието на България ще произтекат от модела, **който се наложи в предстоящите години**. Трябва ни модел, съчетаващ от една страна **водещата роля на силна и суверенна държава в основните държавнотворни области – отбрана, правосъдие, сигурност и външна политика**, а от друга - **пълната и неприкосновена лична свобода на редовия гражданин, гарантираща му всички конституционни права, свободи и възможности за развитие на стопанска и политическа инициатива на всички равнища**. Този модел следва да бъде придружен от ръст на доходите, нов модел на финансиране на основните социални сфери – пенсионна система, здравеопазване и образование, както и развитие на общодостъпните публични услуги. Това следва да доведе до чувствително подобрене в качеството на живота на съзидателното мнозинство от хората и преминаването на населението на страната в горната половина на световните индекси за човешко развитие.

2.7. Повишаване на доходите и подобряване на качеството на живот

Единствено осезаемото подобряване на стандарта, качеството на живот и сигурността на гражданите може да обърне катастрофалните демографски тенденции в държавата ни.

Промените, която предлагаме, трябва на първо място да осигуряват **максимална подкрепа на стопанската предприемчивост и икономическо развитие на всички нива.**

Това означава:

- изкореняване на корупцията на всички равнища – от най-ниското до най-високите административни и политически нива;
- осигуряване на подкрепа за малкия и среден български бизнес;
- стриктен контрол върху естествените монополи (държавни и частни), с цел осигуряване на икономически обосновани цени и подпомагане на навлизането на пазара на нови стопански субекти, конкуриращи утвърдените монополисти.
- тази част от икономиката, която се намира в частни ръце, ако не е монополна, или концесионна, трябва да бъде освободена от всякакви политически влияния
- подкрепа на всеки, който желае да работи, да се развива и да се стреми към по-добър живот чрез резултатите от своята дейност;
- социално подпомагане само за тези, за които е доказано невъзможно да получават доходи със собствен труд;
- качествени здравни и социални услуги за социално осигурените и гарантиран минимален благотворителен пакет за останалите;
- работеща и справедлива съдебна система, гарантираща справедливото прилагане на справедливите закони;
- работеща и ефективна система за вътрешна и външна сигурност.

България – такава за каквато мечтаем, трябва да позволи на всеки българин да намери условия за развитие – такава, каквото той планира за себе си. Държавата ще гарантира основополагащите, държавнотворни изисквания за сигурност и справедливост, които ще подсилят разгръщането на творческия потенциал на нацията. Когато успеем да **привлечем целия човешки потенциал на страната – българите в България и българите в чужбина**, пътят към **ускорено развитие и модернизация на страната** ни ще бъде открит,

3 КОИ СМЕ НИЕ

На 15 юни 2014 г. (Видовден) в първата българска столица Плиска, група млади, образовани и съзидателни хора, имащи вече своята собствена професионална реализация, семейни отношения и деца, се обединихме, за да направим **България по-добро място за живеене – за нашите родители, за нас и за нашите деца!** На учредителното събрание ние създадохме инициативен комитет за създаване на политическа партия Възраждане – нашето оръжие в борбата за Родината. На 2 август 2014 г. (Илинден) отново в Плиска се състоя и учредителния конгрес на Възраждане. Възраждане е организация създадена от доброволци и работеща само на доброволни начала.

3.1. Защо партия?

Хората, събрали се през 2014г. в Плиска, се познаваха помежду си от предишни години, участваха в обществения живот. В годините, преди 2014 мнозина от нас се опитваха като граждани да повлияем на случващото се в държавата, имахме зад гърба си и успешно противопоставяне на предишните правителства и своите единични спечелени битки. Като участници в антимонополните протести през 2013г. ***с горчивина видяхме как огромната обществена енергия, ентузиазъм и желание за промяна бяха прахосани по причина, че нямаше политически субект, който да бъде инструмент за постигане на целите, който да подреди, разпредели и да насочи обществената енергия в градивни и съзидателни направления.*** България тогава пропусна своя шанс да направи завой, да се отскубне от хватката на мафията, да догони останалите европейски държави и да заеме полагащото и се място на световната сцена. Тогава осъзнахме, че единственият път за спасението и възраждането на България е чрез политическо представителство да се достигне до лостовете за държавно управление и да се влияе на държавно провежданите политики.

Тогава осъзнавахме, че не сме готови за подобна битка. Но и тогава, както и сега, **единственият начин да участваме в политическия живот на страната е чрез избори.** Пак според приложимата нормативна уредба, на избори могат да участват само и единствено партии. Иначе казано, ако искахме да продължим борбата за възраждане на България със законни средства, трябваше да създадем собствена политическа организация. Още с осъзнаването на тази необходимост, за нас нямаше никаква дилема, каква точно да бъде тя.

Политическият шаблон изисква да се отговори на един въпрос **„Каква е партията – лява или дясна?“** **Още от създаването си и досега ние оспорваме този мисловен шаблон като неотклонно отговаряме, че не искаме да ни класифицират и респективно – противопоставят по тази ос.** Ние считаме, че няма път само с леви или само с десни завой. Оптималният път за развитие е само един, изисква съобразяване и баланс на всички интереси и този път не е ляв или десен, а националноотговорен.

Ние сме десни, защото никой от нас не очаква държавата да му даде каквото и да е – храна, пари, работа.

Ние сме леви, защото считаме, че децата, инвалидите, беззащитните членове на обществото и безпомощните в някакъв момент хора, трябва да могат да разчитат на солидарността на обществото.

3.2. Каузата Възраждане

Върху идеята за националноотговорна политика с отчитане и балансиране на всички интереси в обществото се роди партия Възраждане. Още преди учредяването си ние работехме по най-различни инициативи. Те включваха както **различни социално и обществено полезни каузи**, като възстановяването и почистването на паметници и градинки, различни градски площи и обществени сгради, грижа за културно-историческото наследство на града и страната, а също и редица неравни битки със статуквото, в името на по-доброто и прозрачно управление на страната.

Основната нишка, която обединява нашата дейност през годините е будителството – желанието да събудим народа ни, да отворим очите му за съдбоносните опасности, пред които сме изправени, да покажем пътя за спасение и да вдъхнем сили и увереност, че има смисъл, че може и че трябва да го извърви. Противопоставяме се на хедонизма, на националния nihilизъм, на профанизирането на обществото, на опростачването на политическия живот.

Тежкият медиен похлупак не спря развитието на Възраждане. Влиянието нарастваше и статуквото, до момента успешно организирано ограбването на ресурсите ни прозря опасността множество хора да осмислят и да припознаят посланията ни и да се включат в организацията. Това принуди идеологическите ни противници да преминат към открито противопоставяне. По непознат за най-новата ни история начин бе организирана атака срещу Възраждане, координираща действията на пропагандната машина, силовите структури и правосъдната система. С тези си действия, макар и да създадоха известни затруднения, допринесоха за това Възраждане да бъде разпознато като различен, неподвластен на корупционните схеми и опасен за статуквото субект. *Днес мястото на Възраждане е редом до основните политически сили в страната, встрани от конюнктурно продуцираните мимолетни субекти на подмяната. Стъпили на стабилна идеологическа основа, въоръжени със стратегически виждания и разполагащи със списък от конкретни спешни мерки за бързо подобряване на всяка област на обществения живот, благодарение на самоотвержените, последователни, интелигентни и съзидателни членове и симпатизанти на партията, Възраждане отправя заявката много скоро да стане незаобиколим политически фактор, по волята на народа да наложи националноотговорната идеология над левите, десните и корупционните, и в следващите десетилетия да направлява развитието на страната до постигането на една свободна, благоденстваща, силна и суверенна България.*

4 ОСНОВИ НА НАШАТА ПОЛИТИКА

Вече почти 80 години България е в идеологически плен на различни глобалистки илюзии и е принудена да пренебрегва собствените си национални интереси. При взимането на каквото и да е вътрешно или външнополитическо решение, водещи са интересите на метрополията и опасенията дали няма да се наруши някое нейно писано или неписано правило. Десетилетното следване на изкривени и неестествени икономически, политически и държавни модели, ерозира основните за нашето съществуване **ценности**. Те изтърпяха много опити за ревизиране или подменяне, които в някои случаи бяха повече или по-малко успешни. Наложеното ни отвън управление се опитва да ни внуши, че ние нямаме и не можем да имаме собствени национални интереси, извън конкретния блок, който обитаваме. Ние от Възраждане не сме съгласни с това! Ние считаме, че България трябва сама да определя своите цели и идеали и пътищата за постигането им.

В същото време, въпреки желанието ни час по-скоро да видим нашата родина като силна, богата и суверенна държава, трябва ясно да си дадем сметка, че постигането на тази цел е дълъг, сложен и труден процес, който не може да бъде извършен светкавично. Изграждането на национален суверенитет изисква методично изграждане и на материалната база, и на комплекса от вътрешни и междудържавни отношения, и промени на обществените нагласи. Всяка внезапна мярка в опит да се катапултираме до целта, би ни отдалечила от резултата, вместо да ни приближи.

4.1. Нацията

Ние смятаме, че **нацията представлява венец на българското социално развитие** и като такава, следва да бъде съхранена на всяка цена. Българската нация е сбор от хора с българско самосъзнание и българска културна принадлежност, обединени от обща държавност. Постмодерната неолиберална доктрина оспорва тази аксиома,.

Свидетели сме на процес, при който характерната за народа ни толерантност се е превърнала в недостатък и днес се използва като оръжие срещу нас. **Възраждане се обявява против всички политики, основани на малцинствен или етнически принцип. Считаме, че възможността да се черпят привилегии вследствие на принадлежността към някакво етническо, религиозно, сексуално или друго малцинство не са основание за интегрирането му, а обратно - за сегрегирането и капсулирането на това малцинство.** Опитва да се насади съзнанието, че всеки индивид е такъв, какъвто се чувства или какъвто му хрумне, според моментното си настроение, ние считаме за дълбоко погрешен и разединяващ. **Ние се обявяваме против предоставянето на каквито и да било привилегии, основани на етническа, верска, политическа или друга основа.** Категорично ще се противопоставяме на опитите части от българската нация да

бъдат противопоставяни една на друга или да бъдат претопени в изкуствено предизвикани имигрантски и бежански вълни.

4.2. Държавата

Държавата е единствената позната организационна форма, в която голяма група от хора съумява да се грижи самостоятелно за своите членове, за тяхната икономическа и политическа свобода, за тяхната външна и вътрешна сигурност, за техните права, осигурява правосъдие и правораздаване, администрират се обществените дела и се подsigурява бъдещето. Националната държава е единственият инструмент, чрез който е възможно да осигурим суверенитета, националната независимост и териториалната цялост на българската нация.

Многократно сме чували че „Държавата е лош стопанин“, „Държавата потъпква права“, „Държавата взема а не дава“ и т. н. Но „държавата“ не е субект със собствена воля. Държавата е система от институции, посредством които овластените личности, чрез закони и подзаконовни нормативни актове, управляват обществото и националните ресурси. **Държавата е само инструмент в ръцете на управниците, които могат да бъдат добросъвестни или недобросъвестни.** В този смисъл **няма лоша държава, има лоши държавници.** „Лоша държава“, „Държавата – лош стопанин“ – е само институция, управлявана от недобросъвестни хора. От десетилетия насам разпада на българската държавност се дължи на недобросъвестни управници, превърнали се в слуги на чужди интереси. Ние се противопоставяме на пропагандните клишета – както на лозунга „за по-малко държава“, така и на лозунга „за повече държава“ **Възрожденската държава ще бъде система, точно балансирана** между съзидателните си и екстрактивните си функции, така че поддържането на възможности за интензивна икономическа дейност и гарантирането на сигурността на имуществото и живота на гражданите върху територията на цялата страна да не бъдат бреме за българските данъкоплатци.

В Държавното си устройство България трябва да продължи да бъде парламентарна република. Трябва да се гарантира реалната независимост на властите и отчетност и на трите власти пред суверена – т.е. пред народа. За целта трябва да се предвид всяка от трите власти не да бъде назначавана, а да се явява на избори. Изборите трябва да бъдат честни. Трябва да се изчистят избирателните списъци и секции. Трябва да се въведе „мек образователен ценз“ - чрез усложняване на избирателната бюлетина. Допитванията до народа (референдумите) трябва да се развият като възможност за директна демокрация и да бъдат задължителни за правителството при вземането на всички решения, чиито последици ще надхвърлят във времето мандата на парламента и правителството.

Република България трябва да защитава всички права на всички граждани, независимо от техния етнос, религия, раса, пол и възраст. Всички аспекти на националната ни политика – икономически, политически, социален - ще бъдат подчинени на тези цели.

България трябва да остане секуларна държава и всеки гражданин ще може да изповядва която религия желае, без да натрапва или налага религиозните си предпочитания на останалите членове на обществото и без да проповядва ненавист и омраза към представители на други общности – по раса, етнос и пол. Основи на религиите може да се изучават в училищата, под ръководството на преподаватели със съответния ценз, одобрени от МОН.

Основен етнос в България е българският, независимо от религиозните убеждения на неговите представители.

4.3. Конституцията

Конституцията е основен закон, стожер на съгласието в обществото и в държавата. Тя трябва да се изучава и разбира – и от гражданите, и от законодателите. Трябва да се разшири кръгът от лицата, които могат да отправят запитвания към конституционния съд в случай че има съмнение, че може да са нарушени конституционни права и свободи.

Конституцията не трябва „да се ремонтира“ при всеки повод – напротив – тя трябва да остане стабилна във времето като основополагащ документ.

В средно и далечно бъдеще, когато Българският избирател ще съумее да изгради компетентен законодателен орган, Конституцията трябва внимателно и с консенсус да се промени в посока към реално разделение на властите и отчетност на всяка от тях пред суверена – тоест пред избирателя. :

4.4. Езикът, културата, историята

Езикът - като средство за общуване и като носител на нашата културната идентичност, на традициите и самосъзнанието на нашия народ е от особено значение за запазването на нашата културна идентичност и национална самобитност. Необходима е решителна намеса за неговото съхраняване. Официален език е българският език и той трябва да се говори безупречно от националната и местна администрация и на обществени места на територията на цялата страна.

Подпомагането и развитието на автентичното културно наследство е друг ангажимент, който поемаме пред обществото. Историята не трябва да бъде слугиня на политиката, а да заеме отново своето логично място на учителка за нашето минало. Решително трябва да се прекратят опитите, отделни части от нацията да бъдат противопоставяни на други, използвайки отделни периоди от националната ни история.

Мерките по съхраняване чистотата на българския език ще включат и преименуването на населените места и природни обекти, които не носят български имена, като част от цялостна политика, насочена към това българите да чувстват всяко кътче на България като свой дом.

5. Държавнотворни институции

Ако погледнем картата на света, днес няма място, където да живее група хора и те да не са част от някаква държавна организация. Държавната организация е единствената организация, която може ефективно да се грижи за запазването на здравето и живота на народа си и да създава дълготрайни възможности за стопански възход. Държавата осъществява функциите си чрез поддържането на четири жизненоважни – държавнотворни системи, които могат да бъдат ефективни само ако се изградят в максимален обем и в дългосрочен план. Те не могат да бъдат поверени в частни ръце. Това са системите за

- вътрешна сигурност и обществен ред,
- системата за правосъдие, правоприлагане и изтърпяване на наказанията,
- системата за междудържавните отношения и външната политика и
- системата за национална сигурност, отбрана и защита на населението

При разработването на държавните политики, водещ следва да бъде системният подход, гарантиращ ни модел на държавност, който да ни осигури необходимата сигурност, стабилност и възможности за развитие на целия народ, във всички направления, в близко, средно и далечно бъдеще.

5.1 Вътрешна сигурност и обществен ред

Сигурността на гражданите и опазването на тяхната собственост в днешно време се превръща в основен въпрос на националната сигурност и оцеляването на нацията и държавата.

Разходите за МВР в държавния бюджет са над един милиард и триста милиона лева, което е повече от 5 % от бюджета, а заетите в системата на МВР са близо 50 000 души, като почти половината са чиновници. Но този разход на пари и хора не гарантира сигурността на гражданите, които плащат допълнително на застрахователи и частни охранителни фирми. На този фон **непрекъснато слушаме за недофинансиране на системата**, за това че парите стигат само за заплати, няма за техническо съоръжаване и други присъщи нужди и т. н. Вероятно това наистина е така, като добре съоръжени вероятно са само подразделенията, които обслужват властта.

Изтеглянето на държавата от сигурността на малките общини и малките населени места в момента въздейства катастрофално върху развитието на демографско-териториалните процеси. Хората са демотивирани да живеят, работят и произвеждат във все по-големи части от територията на България. Обяснението обикновено се свежда до **оправданието за липса на пари**, но както отбелязахме по-горе, това очевидно не е вярно. Далеч по-адекватно е обяснението, че МВР е структурирано по съветски образец преди 70 години и от тогава не е реформирано, че мега министерството контролира всеки аспект от дейността и е иззело правото да взема решения, които би трябвало да се вземат на микро ниво.

Факт е, че срещу най-висок дял на разходи за вътрешен ред и най-много служители на реда и заети в сигурността на глава от населението в Европейския съюз, резултатите са плачевни. Очевидно проблемът не е в парите, а в лошото им управление или в нежеланието да се постигнат резултати.

Какво предлагаме:

1. Силно редуциране на административния състав в системата на МВР. Освободените средства, ще бъдат използвани за повишаване на заплатите на редовите служители и за подобряване условията на труд;

2. Повишаване на правомощията, престижа и заплащането на редовия полицаи, така че да професията да стане привлекателна за млади, добре образовани и интелигентни хора.

3. Да се ревизират текстовете в ЗМВР с цел да се изяснят приоритетите на службите с оглед прякото им задължение да служат на обществото.

4. Да се засили вътрешния контрол в структурите на МВР, с цел преодоляване на корупционните практики в системата. Създаване на работещ, двустепенен отдел за вътрешна сигурност в Министерството;

5. Повишаване на ефективността в работата. По-добро заплащане, с оглед на постигнатите резултати. Да се разшири статута на кварталния полицаи, чрез увеличаване на правомощията и отговорностите му; в малките населени места да има полицаи, отговарящи за тях на принципа „**да няма село без полицейска охрана**“.

6. Издигане на престижа и утвърждаване на неприкосновеността на служителите в МВР с оглед на повишаване ефективността на борбата с престъпността. Всеки акт на агресия срещу служител на МВР, изпълняващ задълженията си, да се наказва с особена строгост;

7. Въвеждане на периодични курсове, семинари и академии с цел повишаване на квалификацията и подобряване на теоретичната и практическата подготовка на кадровия състав; Реорганизиране на работата на академията на МВР.

8. Ревоенизация и **връщане на офицерските чинове в МВР**.

5.2 Правосъдие и правоприлагане

Съдебната система – съдебната власт - е ключова държавнотворна система Тя заема особено място при разпределението на властите. Правилното ѝ функциониране гарантира обективността и полезността на функциониране и на останалите власти Съдебната власт, заедно с изпълнителната и законодателната образуват държавната власт в нейния пълен смисъл. За да е ефективна съдебната система, тя трябва да осигурява: адекватни закони, върховенство на закона, правилно прилагане на законите, да не се допускат изключения. Дефицитът на който и да е от тези елементи подкопава съдебната система, прави

я негодна за възложените и функции и ерозира държавата във всички нейни аспекти.

Съществуващата структура на съдебната система не осигурява обективно, бързо и ефикасно правораздаване. За целта е необходимо да се направят следните промени:

Какво предлагаме:

5.2,1 Структурни и административни промени

Ясно разделение на функциите в съдебната система.

Равнопоставеност на страните в съдебния процес.

Специализирана структура за борба с корупцията по високите етажи, ръководителят и заместниците му да бъдат пряко избирани с мажоритарен вот.

Подчиняване на Прокуратурата на изпълнителната власт.

Изясняване на ролята и мястото на Следствието и Предварителното дознание.

Периодично отчитане на административните ръководители (председатели на съдилища, Главен прокурор и надолу), при спазване на принципите на публичност и прозрачност.

Трябва да бъде облекчена дейността на наказателните и гражданските съдилища чрез въвеждане на профилирани съдилища – за малолетни и непълнолетни, семейни, по несъстоятелността, високи технологии, медицина, устройство на територията и т.н.

Трябва да се въведе „електронно правосъдие“: - възможност за подаване на молби и други документи по електронен път независимо от статуса и вида на делото, възможност за навременно, бързо и сигурно проследяване статуса на делата, резолюциите и решенията на съдилищата.

Ясно да се регламентират критериите, при които Прокуратурата е длъжна да възбуди следствено дело, като критериите да са валидни както при получаване на сигнал, така и при необходимост от самосезиране.

5.2.2 Реформа във Висшия съдебен съвет (ВСС):

Особената и изключително важна роля на ВСС изисква той спешно да бъде реформиран, с цел да бъде гарантирана неговата независимост. За целта предлагаме:

Разделение на оперативната дейност на ВСС две колегии – съдийска и прокурорска, като членовете им се избират пряко от съответните общите събрания по гилдии, на принципа „Един магистрат – един глас“.

Явно гласуване по всички въпроси;

Яснота, прозрачност, обективност и публичност на дисциплинарните производства.;

ВСС да се събира периодично за решаване на кадровите и дисциплинарните въпроси, като членовете му продължават да изпълняват задълженията си на магистрати, но ангажираността им бъде отчитана при разпределението на делата и натоварването им с оперативна дейност като цяло.

Гарантиране на прозрачната работа на ВСС в самоуправлението на съдебната система;

Регламентиране на разпределението на функциите, компетенциите и правомощията на ВСС, както и последици при неспазването им.

Органът по контрол (Инспекторатът) да се отдели от ВСС и да стане напълно независим от структурата на съвета. Да се завишат критериите към членовете – в състава му да бъдат включени и лица, които не са магистрати (юристи с общопризнат правен опит и високо обществено положение). Инспекторатът да се отчита освен пред ВСС и пред Министерството на правосъдието за направените проверки и постигнатите резултати.

ВСС трябва да се отчита пред Народното събрание, отново при спазване принципите на публичност и прозрачност.

5.2.3 Кадрова политика

Исключителни правомощия на Общите събрания при номиниране и избор на административни ръководители (Главен прокурор, председатели на съдилища и колегии и т.н.), при прилагане на ясно дефинирани обективни критерии.

Ясни, конкретни и унифицирани професионални и личностни критерии по отношение на избора и кадровите промени при магистратите (назначаване, освобождаване, дисциплинарни мерки, поощряване, командироване)

Самостоятелност при вземане на решения на всички магистрати по всички инстанции. За целта административните ръководители, включително и Главният прокурор, да решават единствено административни въпроси и да не могат да влияят по никакъв начин на останалите магистрати.

Персонална дисциплинарна, респективно – наказателна, отговорност на магистратите при некачествено изпълнение на служебните им задължения – загубени дела в международни съдилища, връщане на дела от горна инстанция и др. под.

Разширяване правомощията, функциите и ролята на инспектората при атестирането на магистратите (съдии, прокурори, следователи).

Доразвиване и усъвършенстване на системата за отчитане действителната натовареност на съдилищата – не само брой дела, но сложност и характер на съдийския труд; да отпадне механично изчисляване на процесуални срокове, без да се държи сметка за качеството на съдебните актове и за удовлетвореността на гражданите и страните по делата;

Да се прецизира системата на кариерно развитие, акредитация, дисциплинарната дейност и оценката на работата на съдията, както и личностното им развитие;

Да се актуализира периодично и надграждащо обучението на съдиите с нови въпроси и важни теми от социално-икономическия живот на държавата.

5.2.4 Алтернативно решаване на споровете APC

При гражданското съдопроизводство положението не е по-добро. Съдилищата, особено в големите градове, където е съсредоточен основния търговски и граждански оборот са претоварени и задръстени от дела, не малка част от които се точат с години. Ефективно и работещо решение на този проблем, ние виждаме в развитието и утвърждаването на способите за извънсъдебно разрешаване на спорове в различни области на обществения живот, което ще облекчи съда от огромната маса спорове, които сега се превръщат в дела.

Прилагане на алтернативно решаване на споровете (APC). Трайна тенденция по света е съдът да се разтоварва от дела, като се „пренасят“ някои от споровете към други способности за извънсъдебно решаване, каквито са арбитраж, медиация, помирителни комисии, ранна неутрална оценка. Необходимо е да се предвиди възможност някои видове спорове, да минават задължително през процедура по медиация, арбитраж или хибриден метод като помирение, преди да стигнат до съда; да се осигури държавна подкрепа на институции, които предоставят услуги за APC; законово да се регламентира контрола върху дейността на такива структури за извънсъдебно решаване на спорове.

5.2.5 Овладяване на криминалната престъпност чрез промени в НК

Що се отнася до наказателното правосъдие, за да имаме положително решение на проблема с лавинообразно нарастващата престъпност в страната, от една страна очевидно трябва да се инвестира в повишаване квалификацията на разследващите органи – прокуратура и дознателски апарат на МВР, от друга страна ние от Възраждане, смятаме че проблема с престъпността е в много голяма степен функция от изключително либералното наказателно законодателство, което е прието в страната. Обществена тайна е, че **доказани престъпници и опасни рецидивисти не получават достатъчно тежки присъди**, адекватни на престъпните им деяния или пък изобщо се разминават с такива и то напълно легално, защото законът е на тяхна страна. В редките случаи, когато ги получават, те са или условни или след кратък престой в местата за

лишаване от свобода, излизат от там предсрочно и реабилитирани. Това е така, защото наказателното законодателство в България е поставило в центъра на своята грижа не жертвата, а престъпника.

Чувствително завишаване на наказанията, особено тези извършвани в условията на рецидив, свързани с посегателства срещу личността или собствеността на гражданите, междурасовите и междуетническите престъпления. Ограничаване на институтите на условното осъждане и предсрочно освобождаване. Въвеждане на двуинстанционно производство за всички престъпления от общ характер, наказващи се с до 5 години лишаване от свобода.

Не трябва да се допускат и уж незначителните кражби на имущество до 500лв, които сега остават ненаказани. За целта трябва да се засили ролята на „полагането на обществено полезен труд“ като наказание – да се развие институтът, да се разшири обхватът му на приложение както по отношение на типовете провинения, така и на видовете дейности, чрез които се реализира, дейностите трябва да бъдат съобразени с уменията и ценза на осъдените лица.

5.3 Външна политика

5.3.1 *Доктрина за националната сигурност*

Дълги години българската външна политика, беше опиянена от участието на България в световно значими организации като Европейския съюз и НАТО и беше представяна като решително участие в световни процеси и с незаменима тежест в международните дела. В същото време **политиката ни в региона на Балканите беше плаха, недействена, отстъпчива и дори страхлива**. Липсата на ясни идеи и цели, с изключение на преориентацията от „просъветска“ в „проатлантическа“ „вярност“, доведе до хаос, ниска ефективност, и безполезност. Трудно може да се намери външнополитическо действие на нашата дипломация, което да отбележим като значимо и полезно за България.

Външната ни политика не се занимава с икономическите интереси на страната ни, или по-точно - предава ги в името на неясни, необяснени и необясними външнополитически цели. Особено видим е провалът на външната ни политика в сферата на транспортното развитие на Балканския регион. Повече от 25 години изминаха от обявените на Критската конференция десет Европейски транспортни коридори, от които четири преминаваха през България. Резултатът е, че тези коридори вече не са актуални, а нито един от тях не се реализира като международен транспортен коридор. Нашите съседи вече изградиха или са в процес на изграждане **транспортни трасета, които заобикалят България** и на практика ни изваждат от голямата транспортна карта на региона.

Прекомерно толерантната ни политика доведе българските национални малцинства в съседните държави до усещането, че българската държава ги е изоставила.

Националните интереси трябва да бъдат главната движеща сила на българската външна политика. Те следва да стоят в основата ѝ и тяхното реализиране е основно задължение на българската държава. **Нашите национални интереси не са затворени в териториалните ни граници**, а отразяват различните аспекти на националния идеал. Тяхното осъществяване изисква настъпателен, но в същото време разумен и балансиран външнополитически курс.

Основен приоритет на нашата външна политика е поддържането на добри и стабилни външнополитически отношения, които да се основават на взаимната полза, с всички страни и народи, които са добронамерени към нас. В противовес на **пропагандираното, че света се свежда до ЕС и САЩ**, ние считаме, че той е много по-голям. Важни за икономическото развитие на страната ни са дълбоките връзки със стари икономически партньори като Русия, Арабския свят, Далечния изток и всички страни извън ЕС.

Крайно време е да стане ясно, че Русия не ни е враг априори, а може да ни бъде и партньор и съюзник!

Второто важно направление на външната ни политика, следва да бъде положението на българските общности в чужбина – националните и емигрантските. **България трябва да бъде духовна и културна обединителка на сънародниците ни, които се намират извън днешните ни граници**. Това е приоритетен национален въпрос.

Ключов е въпросът за отношенията с Македония. **Македония е втората българска държава на Балканския полуостров и Възраждане работи за обединението на двете български държавни формации в една обща държава**. Пътят към това обединение е все по-пълна икономическа, културна и политическа интеграция, която да доведе до възстановяване на разкъсаното единство на българската народност и да направи **България най-голямата и силна държава в Югоизточна Европа**.

Какво предлагаме:

Външната политика е елемент от Доктрината за национална сигурност. Основните ѝ характеристики трябва да бъдат: прагматизъм, реализъм, конкретни резултати, при зачитане на националните ни интереси, традиции и ценности. Провеждането на националната ни политика зад границата ни трябва да е централизирана и да се координира от МВНР – административно и финансово. Необходима е сериозна административна реформа, която да доведе до единство в действията на всички задгранични държавни формирования, в координация с

НПО, посветили се на защита на националната кауза – в страната или в чужбина. Отношението към икономически и отбранителни съюзи трябва да е подчинено единствено на националните ни интереси.

Балансиран политико-икономически подход при определяне на стратегическите ни партньори. Възстановяване на връзките ни с традиционни наши партньори и пазари: Русия, бившите съветски републики, Близкия и Далечния изток, Индия, Африка. Ключови фигури от тези страни са учили в България и могат да бъдат съществена част от нашето задгранично лоби – пропилявана досега възможност. Трябва по дипломатическите канали да бъде създадена програма за алумни обединения по света на висшите ни учебни заведения. Тази програма ще има сериозен ефект както в създаването на пробългарско лоби сред чуждестранните ни студенти, така и в отношенията ни с българската интелигенция, емигрирала в чужбина през последните десетилетия.

5.3.2 Приоритети по географско - икономически признак.

Активна външна политика по реализиране на транспортните коридори, включително очертаните през 1991г. в Критската транспортна конференция **европейски коридори 4, 7, 8, 9 и 10**. Реализиране на връзките с Македония, Румъния и Сърбия. Магистрала Букурещ – Гюргево – Русе – София, втори мост на Русе – Гюргево, жп линия Гюешево – Скопие, пътни връзки и нови гранични пунктове при Симитли – Пехчево, Струмяни – Берово, Ново корито – Салаш, Арда – Паранести, Рудозем – Ксанти.

5.3.3 Българската диаспора.

Жизненоважно е активизирането и засилването на отношенията с българските малцинства и емигрантски общности, преди да сме станали малцинство в собствената си страна. Проактивният, интелигентен подход към тези общности трябва да бъде една от основните цели на националната ни политика. Държавата трябва да подпомага и да поеме активната защита на правата на българските общности в Сърбия, Турция, Гърция, Македония, Украйна, Молдова, Косово, Албания и Румъния. Тя трябва да подпомага задоволяването на културните им нужди и да ги защитава от асимилация чрез откриване на нови землячески организации, читалища и училища в чужбина, които да поддържат българският дух; Обучение на децата на задграничните българи в български училища и университети. Издаване на вестници и списания за диаспората, осигуряване на български сателитен телевизионен сигнал и връзка с интернет;

Сериозна роля трябва да изиграе предоставянето на българско гражданство на етническите българи. В работата с българската диаспора трябва да се включат освен МВНР, Агенцията за българите в чужбина, Агенцията за чуждестранни инвестиции, но и на ръководството на БПЦ и другите религиозни общности у нас. Както и посветени на каузата НПО. Те може да бъдат посредник при

организираното преселение на етнически българи от диаспората в обезлюдени или обезлюдяващи се селища.

5.3.4 Взаимоотношения с ЕС и Вишеградската четворка.

Максимално възползване от свободата на движение на стоки и ресурси в рамките на ЕС. Отпор на опитите на брюкселската администрация да внедрява безсмислени регулации. Справяне с мигрантската криза чрез активна политика, координирана с Европейския съюз и в частност с Вишеградската четворка, особено за охраната на южната ни граница.

5.3.5 Взаимоотношения с Македония.

Пълна икономическа, културна и политическа интеграция с Македония, до пълното интегриране на двете български държави.

Крайната цел на външната ни политика е възстановяване и поддържане на пълната държавна независимост на България.

5.4 Национална сигурност, отбрана и защита на населението

Днес българската държава няма доктрина за национална сигурност, която да дефинира за дълъг период от време приоритетите ни по отношение на националната сигурност: отбранителната дейност, включително – отбранителната промишленост, специалните дейности и външната ни политика, в частност – отношението ни към отбранителни и икономически съюзи, стратегически партньори и т.н. Липсата на такава доктрина е един от белезите, че България днес не е суверенна държава.

Днес българската армия не е в състояние да гарантира националната ни независимост и суверенитет, както и да изпълнява ефективно мирновременните си задачи като подпомагане на бедстващо население, реакция при кризи и природни катастрофи. Участието ни в колективната отбрана на Северно-атлантическия договор (НАТО) е сведено до участие на въздушнопреносим корпус лека пехота за изпълнение на обслужващи функции в мисии зад граница.

Повече не може да си позволим да се осланяме на утопичните идеи за нашата сигурност. Сигурността ни не може да бъде гарантирана само и единствено от съюзни държави или от чужди военни бази на наша територия. Този начин на политическо мислене ние считаме за пораженчески и за израз на националното предателство.

Основен гарант на националната сигурност е българският народ, любовта му към Родината и желанието му да я защитава.

Българската армия е основен стълб на държавността ни и трябва да бъде изградена като модерна и ефективна военна структура, способна **реално и напълно самостоятелно** да защитава националната сигурност и териториалната цялост на страната. Колективната отбрана, основаваща се на участие във военно-политически блокове, **може да бъде само поддържащ елемент от сигурността ни**, но не и основен такъв.

Българската военна доктрина, трябва да се основава на разбирането, че армията не е само гарант за сигурността ни при евентуално външно нападение, а инструмент за защитата на националните ни интереси и провеждането на суверенната ни национална политика

Отбраната на страната е дълг на всеки български гражданин, а не само на ограничена професионална група. Моделът на изцяло професионална армия, е неефективен и нецелесъобразен. Необходимо е да се въведат и поставят в органична връзка двете начала при формирането на армията – професионално и наборно, с цел да се постигне максимална ефективност и потенциал, при по-ниски относителни разходи.

5.4.1 Отбранителна дейност. Връзка между армията и народа.

Възраждане ще реструктурира армията по формулата „Въоръжен народ, желаещ да се защитава“. Армията ще има три основни елемента – изцяло кадрова редовна армия, наборни сили, както и резерв, заедно с прилежащите към него граждански асоциации. Разходите ще се оптимизират чрез намаляване на администрацията във въоръжените сили до необходимия минимум, за сметка на бойните части.

Ще се извърши методична подготовка на цялото население за мобилизационна готовност и отбранителни дейности и периодични обучения на запасните формирования чрез система от практически обучения, създаващи и поддържащи необходимите бойни умения, по модела на швейцарската армия.

Редовната армия ще бъде изцяло професионална. В рамките на тази категория влизат високотехнологичните формирования от Военновъздушните и Военноморските сили, както и Специалните сили и част от Сухопътните войски. Ще бъде определен минималния брой въоръжени сили по видове войски и минималния процент от БВП за разходи за отбрана

Наборните сили ще бъдат окомплектовани с професионален офицерски и сержантски състав, преминал през бойните части, който ще подготвя и обучава теоретично и практически наборните войници. Службата в наборните военни сили ще е задължителна за всеки пълнолетен български гражданин от мъжки пол и ще бъде в рамките на няколко седмици. В наборните сили ще бъде сведено до минимум отвличането с битови дейности и ще се набляга на практическото

обучение и тактическото използване на най-съвременни бойни средства и въоръжения.

Резервът ще бъде съставен от преминалите военно обучение през центрoвете за подготовка на наборните военни сили донаборници, както и от прекратили службата си в армията кадрови военни, които ще бъдат разделени според подготовката им за попълване на редовните сили или формирования, които могат да действат срещу конвенционална армия или паравоенен противник.

Пехотните ни подразделения трябва да бъдат превъоръжени с най-съременно стрелково въоръжение и спомагателни средства. За целта следва да се регламентира краткосрочна и средносрочна програма за превъоръжаване и преоборудване на армията, с основен критерий – ефективност и съответствие на принципите, одобрени в доктрината за национална сигурност.

Армията следва да възстанови контрола върху военните честоти и инфраструктура, която в момента се намира в частни дружества по силата на приватизационни сделки.

Ще бъде изграден единен (интегриран) център за спасителни дейности (борба с природни бедствия и стихии, с терористични актове и т. н.) Съществен елемент от връзката на армията и народа е провеждането на учения от отбранителен и спасителен характер, с интегриран характер между армия, специализирани полицейски части, противопожарни части, военно-медицински формирования, доброволни отряди, клубове за съдействие на отбраната и т. н.

5.4.2 Отбранителна промишленост .

Необходима е защита на интересите на предприятията от отбранителната ни индустрия. Подпомагане и лобиране при реализацията на тяхната продукция. Координиране на МО и Междуведомствената комисия със Сдружение „Българска отбранителна индустрия“. Държавно подпомагане на проектирането и технологичното усъвършенстване на изделията на българската оръжейна промишленост и особено тези, които се ползват от българската армия.

Приоритетно въоръжаване на БА с българско въоръжение и оборудване, при равни други условия. Офсетни сделки и участие и на българската отбранителна индустрия в случай, че основният доставчик или изпълнител е чуждестранен.

Контрол на търговията с българско оръжие и недопускане на въоръжаване на терористични и незаконни паравоенни формирования с българска оръжейна продукция.

Пълна ревизия на дейността и състоянието на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ от 1989 г. насам; преразглеждане на

регламента и засилване на контрола; възстановяване на запасите, там където са откраднати, като виновните понесат строги наказания.

5.4.3 Специални дейности.

Изграждане на система, координираща и контролираща всички специални служби, които събират, обработват и ползват информация чрез създаване на единен център за контрол и обмен на информация и данни.

Изграждане на система от доброволни отряди за самоотбрана по населени места и за противопожарна безопасност. Оборудване от държавния/общинския бюджет на доброволните противопожарни отряди с минимални технически средства, по създаден за целта стандарт в зависимост от типа населено място и площта, която покриват. Облекчен режим за придобиване на оръжие – ловно и за самоотбрана, при стриктен контрол на съхраняването Тясно взаимодействие с ловните дружинки по линия на БЛРС. Периодично ефективно обучение на населението за действия при аварии, бедствия, военни конфликти

Възстановяване в подходяща форма на клубовете за съдействие на отбраната

Ясно регламентиране на задълженията на отделните видове служби в законов акт.

Разрешаването на ползването на СРС да се прехвърли в независим от изпълнителната власт орган.

6. ПРЕОДОЛЯВАНЕ НА ДЕМОГРАФСКАТА КАТАСТРОФА И ВЪЗРАЖДАНЕ НА СЕМЕЙНИТЕ ЦЕННОСТИ

6.1. Оценка на ситуацията

Демографската ситуация през последните 30 години в България, категорично може да се определи като демографска криза, която е на път да се развие като **демографска катастрофа**. Населението у нас намалява трайно. Само през последните 30 години броят на живеещите в България е спаднал с повече от 2 милиона души. Броят на жените в детеродна възраст за 15 години е с близо 300 хиляди по-малко. Продължава застаряването на населението. Хората над 65 годишна възраст са близо 1,5 милиона, като в 15 области делът на това население е над 20 процента. В същото време децата под 15 години са под 1 милион или под 14 процента от населението. Средното ниво на смъртност, вече надвишава 15 промила, докато коефициентът на раждаемост е под 10 промила, което формира отрицателен естествен прираст от над 5 промила – най-висок в Евросъюза.

Териториалното разпределение на населението се променя бързо и **големи територии на България се обезлюдяват**. В градовете живеят над 5 милиона, докато в селата обитателите са вече под 2 милиона. Всяка година се обезлюдяват десетки села, а официално се закриват по над 20. При градовете също се наблюдава масово намаляване на населението, основно поради миграцията (вътрешна и външна), като единствения град, който увеличава населението си е София.

Демографските дисбаланси променят населението на страната не само количествено, но и като качество Подменя се етническият състав на населението,. Високата раждаемост при маргинализирани и без трудови навици социални групи и ниската раждаемост при работещите и допринасящи съзидателни слоеве се очертава като главен проблем за функционирането на всички социални и икономически системи – пенсионно-осигурителната система, пазар на труда, образование, здравеопазване, икономика и т.н.

България е поставена пред риска да загуби българският си етнически елемент и да преустанови съществуването си като българска държава.

От бързината и ефективността на мерките, които трябва да се предприемат зависи не само бъдещето, но изобщо оцеляването на страната ни. Следва да се въведат и иновативни и ефективни програми за подпомагане на раждаемостта и отговорното родителство. Трябва да се осигури единна информационна среда в подкрепа на семейството, майчинството и родителството. В образователната система и в обществените средства за информация да се показват положителните семейни модели **Да се даде идеологически отпор на хедонизма и джендъризма**. Да се пропагандират **традиционните семейни ценности**, обичта и уважението в семейството, родовата принадлежност, връзките между поколенията.

Следва да се приложат най-добрите практики за стимулиране на раждаемостта, използвани в развитите държави. Примери в това отношение могат да ни бъдат Ирландия и Израел, които имат коефициент на плодовитост над 2. Важно е колкото се може по-бързо да се вземат мерки за промяна на възрастовата пирамида в нашето общество. Колкото повече застарява нацията ни толкова по-мрачни са икономическите и социалните перспективи пред нея. В обозримо бъдеще ще се стигне до крах на пенсионната система, а най-вероятно и редица други социални системи в държавата. За да не допуснем това да се случи ще вземем мерки за стимулиране на раждаемостта и за ограничаване на емиграцията, като едновременно с това ще стимулираме **преселване от страна на различни български общности**, останали по стечение на обстоятелствата извън границите на Република България.

Много важен с оглед осигуряването на демографско развитие и обществената сигурност ще бъде процесът на подпомагане на раждаемостта само на онези

граждани на България, които са вписани в социално обществената система и допринасят за развитието на България чрез труда си. Това ще стане, като **детските добавки се увеличат драстично и се дават на всяко дете - български гражданин, но само като право да бъдат приспадани от дължимите от родителите му данъци.**

6.2. Спешни мерки

Въвеждане на семейно подходно облагане и предвиждане на съществени данъчни облекчения за семействата с деца и ученици.

Увеличаване на семейните добавки за деца и даването им на всички деца в семейството – но давани само като право на родителите да ги приспаднат от дължимите данъци.

Активна подкрепа на семействата с деца чрез предоставяне ползване на разнообразни услуги за деца – образователни, спортни, здравни.

3. Идеологически основи

Необходимо е възстановяване на ролята на семейството: като основна клетка на българското общество. Дефиниране на семейството като съюз на мъж и жена. Полагане на особена грижа от страна на държавата и обществото относно този състоянието на този съюз. Държавата е заинтересована от неговата здравина и дълготрайност, тъй като деца се раждат, отглеждат, обучават и възпитават именно в този съюз.

Противопоставяне на идеологията на хедонизма и джендърбендъризма. Възпитателна работа с младежта за правилно разбиране на брака, съзряването им и готовността да поемат дълготраен неотменен ангажимент към своите семейство, съпруг/а и деца.

Да се изгради и наложи мисловен модел че семейството нормално е с три и повече деца., да се пропагандират обичта и уважението в семейството, родовата принадлежност, връзките между поколенията. Укрепване на традиционните семейни ценности, етика и морал.

4. Стратегически подход

Активна политика по връщане на българите – трудови мигранти от чужбина, чрез подобряване на доходите и целенасочени мерки за подкрепа на икономиката.

Предприемане на целенасочени действия за привличане на завършилите висше образование в чужбина млади българи, като им се позволи да заемат своето място в изграждането на модерната обществена и бизнес среда, която ще създадем в България;

Политика на привличане на млади хора с български произход и българско самосъзнание от Украйна, Молдова, Македония, Гърция и Сърбия, при облекчена процедура по даване на гражданство,

Прилагане на съвременните европейски практики за справяне с демографския проблем - да се заимстват практиките от държави, постигнали висока раждаемост на образованите и обществено ангажирани слоеве.

7. Икономика

След крахът на социалистическата система участието на държавата в развитието на икономиката беше отречено. Усилията на нашите „държавници“ бяха насочени към „разграждане“ на всичко направено до 1989 г. като социалистическо, т.е. лошо. Под благовидния претекст „приватизация“ и при тоталната липса на национален финансов и кадрови потенциал, необходим за развитието на частен бизнес, **държавните активи се раздадоха на „наши“ хора**, а това което не беше откраднато, беше съсипано и унищожено. Много жизнеспособни предприятия се разпродадоха (чрез корупционни схеми) на чужди компании и лица (не малко от тях, регистрирани в офшорни зони), част от които работеха с български национален капитал, криминално изнесен в чужбина.

Някои от нашите предприятия се закупиха от конкурентни чужди фирми, не с намерение да ги развият, а с цел да ги ликвидират. Пак под благовидния претекст „чужди инвестиции“, и при тотална липса на регулаторни механизми и ширеща се корупция в администрацията, се допусна развитие не на съзидателния, а на спекулативния капитал. Държавната администрация, корумпирана и административно вързана, остана съучастник на драстичните нарушения на законите и правилата и ням свидетел на случващото се.

От 2005 г. до днес, държавата и общините се превърнаха в основен възложител и инвеститор, чрез разпределянето на бюджетни средства и европейски фондове. Посредством порочни практики в обществените поръчки, се доубиха и наченките на дребен и среден бизнес, а по-лошото е, че се **уби вярата на хората, че може да се просперира на основата на лични качества, знания, умения, усилия и труд.**

Днес на нашата икономика са необходими:

- свобода и простор за развитие на малките предприятия и семейния бизнес,
- подкрепа на важните високотехнологични и структуроопределящи предприятия,
- намордник за монополите!

Възможността да се премине от стагнация или незначителен растеж (с който е невъзможно достигането на европейските равнища на доходите в обозримо бъдеще), към значителен растеж може да се случи само при гарантиране на свободната инициатива като основа на икономическото развитие. Пълноценното развитие на икономиката следва да е резултат и от разбирането, че **пазарният фундаментализъм е също толкова вреден за икономиката, колкото и пълния държавен контрол над нея.** Икономически сектори, характеризиращи се като естествен монопол, следва да бъдат държавна собственост. Ключовите икономически отрасли като енергетика, природни богатства, транспорт, комуникации - са немислими без държавно участие. Балансът между частната и публична собственост е губен два пъти в близката ни история - при социализма и в прехода. Трябва да го осъзнаем и възстановим.

Какво предлагаме:

Защита на националните интереси чрез подкрепа на националната икономика, включително и чрез прилагане на принципа на социална отговорност на държавата.

Фокусиране приоритетно върху малките и средните предприятия и семейния бизнес, като се създаде система от данъчни, административни и други мерки за стимулиране на дейността им.

Да се премахне ненужното преразпределение чрез бюджета.

Да се намалят бюджетните разходи за административни цели.

Да се повиши ефективността от управлението на държавния ресурс, в частност - на държавното имущество – огромен резерв за увеличаване на бюджетните приходи.

7.1 Мерки за облекчаване на административната тежест

- 1) Публична администрация в полза на обществото – откритост и достъпност, при значително намален държавен апарат.
- 2) Сравнително ниски и лесно определими данъци.
- 3) Въвеждане на фиксиран данък (патентен данък) за фирми под определен оборот и брой заети лица. Лицата и фирмите, които са на патентен данък, да не са задължени да предоставят финансови отчети
- 4) Уеднаквяване на процентните данъчни ставки за ЕТ с тези за останалите стопански субекти.
- 5) Повишаване на прага за задължителна регистрация по ДДС

- 6) Премахване на „данък лихви“, който дособавя излишна административна тежест, без видим фискален ефект.
- 7) Премахване на „данък уикенд“ – по същата причина, както и защото дава възможност за произволни тълкувания, натиск и корупционни практики.
- 8) Въвеждане на единен документ за плащане на данъци.
- 9) Въвеждане на единен документ за възстановяване на данъци и осигуровки.
- 10) Бюджетът да бъде обслужван без банкови такси и комисиони.
- 11) Търговска и данъчна регистрация чрез интернет.
- 12) Въвеждане на минимални изисквания за безопасност на труда по отрасли с облекчени процедури при малките и средните предприятия.
- 13) Премахване на разрешителните режими или подмяната им с регистрационен режим - там, където е възможно и не противоречи на интересите на обществото.
- 14) Опростяване на финансовите и статистическите форми. Премахване на изискването за представяне на такива от фирмите и лицата, облагани с патентен данък.
- 15) Премахване на дублиращата информация, подавана към различни държавни и общински органи и служби (единен административен документ или нещо подобно).
- 16) Профилиране на административните глоби според размера на предприятието и съобразяване на максималните стойности така, че да не унищожат бизнеса.
- 17) Повсеместно въвеждане на цифрови технологии при административните услуги (цифрово общество и електронно правителство, обслужване на едно гише), при гарантиране целостта и тайната на информацията.
- 18) Възможност за ползване на всички административни услуги по интернет, с електронен подпис.
- 19) Създаване на пакет от малко на брой, прости за попълване формуляри, достъпни безплатно за инсталиране върху домашни компютри или попълване на формулярите директно в сайт на държавната администрация.
- 20) *Създаване на единен портал за административно обслужване, на който е възможно да се подават заявления за издаване на удостоверения за съдимост, наличие на данъчни задължения, удостоверения за тежести върху имоти и т. н., като документите трябва да се получават автоматично в реално време.*
- 21) *Създаване на портал за официална информация, на който са публикувани основните данъчни и социални закони, с официалните отговори на най-често задавани въпроси, по видове административни дейности.*
- 22) Автоматизирано своевременно уведомяване за действия на администрацията и обществени обсъждания – чрез публично достъпни източници в интернет, с

електронни или чрез SMS (при предварително заявено съгласие за получаването им).

- 23) Опростено плащане на данъчните и останалите фискални задължения – с един документ, на едно място. Ясно разграничаване и намаляване броя на видовете плащания, като те се изписват не с параграфи, а с думи: „подоходен данък“, „лихви“, „социална осигуровка“ и т. н.
- 24) Възможност за облекчено плащане на задълженията по интернет.

7.2. Промисленост

За България като средна държава, без значим в национален мащаб частен капитал, е важен **добрият и мотивиран избор на национални приоритети**. Такъв избор може да мобилизира наличния национален финансов и човешки ресурс и да го направи по-действен и по-ефективен и второ, това може да бъде ориентир за посоките на развитие на националните образование, наука и научни изследвания.

От национален интерес е да се подпомагат отраслите и производствата, които са перспективни, високотехнологични, с висока добавена стойност и със значение и за други български отрасли. Такива може да са производството на екологични и енергоефективни системи за малки потребители (например системи за енергонезависими жилища и стопанства), елементи от високотехнологични компютърни системи, елементи от по-сложни технологични продукти, специализиран софтуер, създаване на малка специализирана селскостопанска техника, предназначена за малки земеделски стопанства, производство на електрически превозни средства в по-малки серии (трамвайни мотриси, електрокари, ел. телфери и повдигачи, градски електровелосипеди, електроавтомобили). **Категорично ще се борим за възстановяването на загубените ни пазари и промишлени производства.**

7.2.1 Мерки в подкрепа на българската промисленост

Какво предлагаме:

1. Осигуряване на стабилна правна среда – без резки промени във финансовото и търговското законодателство.
2. Свобода на стопанската инициатива, в рамките на закона. Ненамеса на държавата в частните търговски отношения, доколкото те не противоречат на националните интереси.
3. Ясно обозначени законови рамки на стопанския процес. Предвидимост при промяна на тези рамки.

4. Активно използване на възможностите за национални дискреции при въвеждане на европейски нормативни документи в националната практика, които противоречат на националния интерес и на българската национална традиция.
5. Агресивна външнотърговска държавна политика с цел реализация на българските промишлени стоки на чужди пазари.
6. Предвидима данъчна политика, за да може бизнесът да планира разходите си.
7. Строг регламент на функциите, правата и задълженията на държавните и общински органи. Стриктен контрол на тези органи с цел да не бъдат използвани за рекет и за затормозяване на стопанския процес.
8. Свобода на договаряне на труда (надомна работа, временна заетост, допълнителни трудови договори, полагане на извънреден труд).
9. Законови гаранции за защита на конкуренцията.
10. Държавна подкрепа за подготовката на мениджъри и предприемачи от малкия и среден бизнес. Организираны програми от държавата, включително с участие на обществените медии със специализирани обучения, програми и предавания. Консултации за успешен бизнес;
11. Осигуряване на бърз и безплатен достъп до информация за развитието на пазара на стоки и услуги за подпомагане на стартиращи фирми за вземане на информирани решения;
12. Създаване на ясна, конкретна, прозрачна и най-важното - работеща система за използване на европейските средства за повишаване на конкурентоспособността и то насочена основно към малкия и среден бизнес;
13. Ново законодателство за ускоряване на процедурите по фалити на фирми.
14. Да се определят национални стандарти в сферата на екопроизводството и държавни гаранции за тяхното спазване, като национална екомарка
15. Създаване на свободен пазар – всеки български производител следва да има свободата да предложи продукцията си директно на потребителите, без административни тежести.

7.3 Селско и горско стопанство, земеделие и животновъдство

Земеделието е икономическият отрасъл, който най-тежко пострада от идеологически, политически и икономически експерименти в последните седем десетилетия. България, която преди 40 години, при тогавашното си техническо състояние произвеждаше храни за два до три пъти по-голямо население от собственото си, **сега е доведена до положение да внася над 70% от храните си**. Стигнахме до там, че държавното управление декларира притеснение от

повишаването на цените на храните на световните пазари, вместо да се възползва от това за стимулиране на националната ни икономика. Практически изчезна селскостопанската продукция, която носеше традиционния български вкус, известен и ценен от потребителите в цяла Европа, Русия и Близкия Изток. Все повече в българското производство се наместват култивирани, модифицирани и не характерни за нашите традиции сортове и вкусове.

Държавата се оттегли бързо и изцяло от изкупуването на земеделската продукция, и изостави дребния земеделски производител в ръцете на монополизирани изкупуващия сектор полукриминални прекупвачи, които изцеждаха производителя и го демотивираха да произвежда.

Идеологическият подход при ликвидирането на социалистическите кооперативи и реституцията на земеделската земя по „реално възстановими граници” върна земеползването и собствеността не към 1944 г., а по назад.

Бяха унищожени системите за напояване и техническите средства за напояване, хидромелиорационните системи и помпените станции. Технологичната и техническа база (донякъде изключение е зърнопроизводството) се доведе почти до равнището от средата на миналия век, което предполага високи разходи и ниска конкурентоспособност. Малка част от нашата земеделска продукция се предлага на външния пазар в преработен вид, т.е. с допълнителна стойност, (винопроизводството и донякъде производството на месни и млечни продукти). На практика ние изнасяме основно чисти селскостопански суровини (пшеница, ечемик, царевица, слънчоглед, рапица и т.н.). А земеделието е отрасъл, който бързо и ефективно може да изтегли българската икономика на пътя на успеха.

Какво предлагаме:

1. Да се възстанови българското село. Държавата да гарантира достъп на хората от селата до здравни, културни и образователни възможности, еднакви с тези, които предоставя в градовете. Да се спре обезлюдяването. Да се предложи една много добра икономическа и трудова алтернатива на стотици хиляди българи, които, занимавайки се със земеделие и животновъдство биха печелили повече и биха живеели по-добре.
2. Да се развива земеделската наука и да се ангажира със запазването и възстановяването на традиционните сортове и видове, носещи местни традиции, характерен вкус и висока екологичност. Да се възстановят научните институти в сферата на селското стопанство. Да се осигури нужното образование в специализираните училища и съответните специалности в университетите. Да се осигурят периодични

образователни и квалификационни курсове за българските селскостопански производители.

3. Да се разработи законова и нормативна рамка за комасация на земеделската земя. Да се изгради национален пазар на земеделската земя като основен механизъм и стимул за пазарна комасация. Да се забрани придобиването на земеделска земя от офшорни компании. Да се разреши на чуждестранни граждани да придобиват земя само при постоянно пребиваване в страната.
4. Да се създаде свободен пазар на селскостопанска продукция – всеки български производител следва да има свободата да предложи продукцията си директно на потребителите, без административни тежести.
5. Насърчаване на животновъдството, особено в планинските и полупланинските райони. Специална програма за подкрепа и подпомагане на дребното и средното животновъдство. То трябва да получава и други видове помощ освен финансови субсидии - ветеринарна помощ, правна помощ, помощ за кандидатстване по европейски проекти и т. н.
6. Стимулиране на кооперативни борси, логистични центрове и складове, дистрибуторски фирми и фирми за изкупуване на земеделската продукция. Да се организира и подкрепи от държавата национална борса за търговия със земеделска продукция – както и изграждането на местни (регионални и общински) борси за предлагане и изкупуване на плодове и зеленчуци.
7. Насърчаване на МСП за преработка на българска селскостопанска продукция – консервна промишленост и производство на замразени плодове и зеленчуци, винопроизводството, млечната и месна промишленост. Трябва да се осигурят условия българската селскостопанска продукция да влиза преимуществено в предприятията от българската хранително-вкусовата промишленост и да се затвори цикъла на производство.
8. Да се разработи национална система за сертифициране и постоянен контрол на еко продукти, основана на европейски норми и стандарти, която да се гарантира като българска държавна еко норма. Българските производители трябва да се информират за възможностите на еко земеделието и еко животновъдството, които носят по-висока рентабилност.
9. Да се изработи и приеме нов закон за земеделските кооперации, който да осигури стимулирането и подкрепата на развитието им (както организационно и нормативно, така и финансово). България има повече от

сто години опит в земеделските кооперации, опорочен и деформиран по време на социализма и ликвидиран по време на „прехода”.

10. Забрана на производство, базирано на ГМО. Подкрепа на добива и доставката на семена, посадъчен и разплоден материал за земеделските производители в подкрепа на традиционните породи и сортове, носещи местни традиции, характерен вкус и висока екологичност.
11. Да се проектират, възстановят и развият хидромелиоративните съоръжения и комплексите за напояване и нормативно да се регламентират условията за доставката на вода за поливане на земеделските производители на разумни и стимулиращи земеделското производство цени.
12. Да се възстанови в подходяща форма Държавното предприятие за борба с ерозиите.
13. Да се отчислят от премиите на застрахователните дружества, застраховащи земеделска продукция средства за финансиране на поделенията за борба с градушките.
14. Завишаване контрола при добив и износ на дървесина. Предоставяне на по-широки права на горските пазачи. Бърза процедура при незаконна сеч и търговия с дървесина.
15. Стимулиране на залесителната дейност – тясно сътрудничество с НПО и МОН, стимулиране на изграждането на горски разсадници, инициативи за залесяване с доброволен труд, като посадъчният материал се предоставя безплатно; полагане на принудителен труд при залесяването.

7.4. Транспорт и съобщения

От създаването си преди повече от 13 века България заема едно от най-важните геостратегически места в Европа и в света. След промените през 1989 – 1990 г. и особено след приемането ни в Европейския съюз през 2007 г., България получи пореден шанс да се възползва от геостратегическото си положение. Критската транспортна конференция през 1991 г. определи, че пет от десетте европейски транспортни коридори за Централна и Източна Европа ще преминават през България. Това са Коридори 4, 7, 8, 9 и 10. Трябва да се подчертае, че **няма друга европейска страна с такива транспортни перспективи.**

За съжаление, след като дълги години по време на блоковото разделение на Европа ние развивахме инфраструктура за вътрешна употреба, въпреки новите възможности, това продължи и след 1990 г. И до сега нямаме изградени модерни трансгранични пътни и железопътни връзки със съседните страни, които да бъдат основата за реално използване на геостратегическото положение на България.

Двадесет и пет години не се развиха българските морски и речни пристанища, както и не се направи нищо за развитието на комплексни транспортни схеми за интегриране на пътен, железопътен, воден и въздушен транспорт.

Главният въпрос на стратегическата инфраструктура на България не е експертен, той е на първо място политически. Политически, както на равнището на нашата държава като взимане на ясни стратегически решения, така и на взаимоотношенията и договореностите със съседите ни (Румъния, Сърбия, Македония, Гърция и Турция) и на ниво Европейски съюз. През изминалите 29 години **никой наш политик не успя да договори до етап реализация**, както с Европа, така и със съседите ни, важни регионални връзки – София – Белград, София – Букурещ, София – Скопие.

Какво предлагаме:

1. Ускоряване на изграждането на пътна магистрала София – Калотина. Това е най-кратката, най-бързата и вероятно дълго време единствена качествена връзка на България с Централна и Западна Европа. Освен това е и най-ефективният начин за приобщаване на българите от Западните покрайнини;

2. Довършване на скоростна жп връзка Калотина – София – Капитан Андреево. Това в европейски контекст ще означава довършване на последната отсечка от най-важната транспортна жп магистрала, свързваща Европа с Близкия и Среден Изток и част от бъдещия „път на коприната“ до Китай;

3. Довършване на магистрала „Струма“ в частта и през Кресненското дефиле и като част от регионалната връзка Атина – София – Букурещ;

4. Стартиране на договаряне, проектиране и изграждане на магистрала между София и Букурещ. Това налага преоценка на трасето на магистрала „Хемус“, което да премине вместо между Бяла и Велико Търново, да премине южно от Русе;

5. Проектиране и изграждане на скоростна жп връзка и магистрала между Русе и Варна. Това трасе ще работи едновременно като втора част от магистрала „Хемус“ и като най – кратка и ефективна връзка между Дунав (еврокоридор №7) и Черно море;

6. Договаряне, проектиране и изграждане на жп връзка и скоростен път София – Скопие. Тази връзка е както стратегическа от политическа гледна точка – подобряване на връзката между България и Македония, така и икономическа – важна част от еврокоридор №8 – връзката между Адриатическо и Черно море;

7. Изграждане на скоростна жп връзка Елхово – Одрин и реконструкция на жп линията Карнобат – Синдел. Това е стратегическа линия между Турция, България,

Румъния, Украйна и Балтийските републики или връзка между Мраморно море (Средиземно море) и Балтийско море;

8. Реконструкция и разширение на пристанищата Бургас, Варна, Русе и Лом;

9. Разработване и държавно промотиране на национални и регионални транспортни центрове. Успоредно с развитието на регионалната европейска и трансконтинентална транспортна инфраструктура, следва да се определят и разработят проектно местата на разполагане на интермодални терминали, трансферни складове и транспортни бази. Това ще бъде допълнителна добавена стойност на използването на геостратегическото положение на България. Такива локации са София, Варна, Бургас, Русе, Лом, Стара Загора, Видин;

10. Подкрепа на развитието на превозваческите, спедиторските и логистичните услуги.

11. Доизграждане на магистрала „Черно море“ и пряка магистрална връзка между Бургас и Варна.

7.5 Енергетика

До 1989та г. България разви собствена значителна енергийна база, която, освен „Марица-Изток“ разчиташе на чужди енергоресурси, предимно съветски, получени на ниски, непазарни цени. Това включва и АЕЦ Козлодуй, който произвежда евтина енергия, но разчита на Русия както за свежо гориво, така и за депониране на отработеното. Изобилието от евтина енергия допринесе за **небрежното и разхитително отношение** към тази енергия.

Нашите политически „елити“ провалиха проекта „Южен поток“. Промяната на трасето на газопровода даде политически предимства на Турция и Гърция и едновременно с това постави под въпрос цялата ни газопреносна мрежа, която досега печелеше основно от транзита на руски газ към Турция и Гърция. Този провал лиши Българската енергетика от един стратегически лост.

Какви са фактите:

- Енергетиката ни е поле в което се пресякоха стратегически интереси на външни сили и в условията на липсваща държавност важните елементи на енергийната ни система бяха овладени от тях и поделени помежду им.
- Липсва ни ясна държавна енергийна стратегия, която да включва обвързано развитието на енергопроизводството, баланса между традиционните и възобновяемите енергоизточници и подкрепа на енергоефективността в битата и производството и да разпредели ограничения финансов ресурс в максимално добрата за държавата и хората посока.

- Българският компрадорски „елит“ парцелира помежду си остатъците от енергийната система и енергийната инфраструктура. Възползва се от европейските политики за да склучи сам със себе си неизгодни за обществото дългосрочни договори за „зелена“ енергия.
- Свободната консумация на електроенергия в гетата се превърна в разменна монета за концентриран електорален вот. В резултат системата отчита загуби при преноса с 50% над средното за Европа., които загуби се калкулират в сметките на коректните потребители.
- Закрепиха се монополните позиции на доставчиците на електроенергия до крайните потребители. Монополистите изнудват българския бизнес да строи, въвежда в експлоатация и да им подарява трафопостове и други инфраструктурни обекти.
- **Наличието на независим регулатор е формално.** КЕВР на практика е политически зависим, манипулиран и в този смисъл това е един не само безполезен, но и опасен орган.

Какво предлагаме:

1. Разработване на дългосрочна национална доктрина за развитието на енергетиката. Доктрината ще регламентира стратегическите цели и политики за развитие на отрасъла, оптимизацията на енергийния баланс по отношение на видовете енергия и обезпечеността с енергийни носители, диверсификацията на източниците, възможностите за създаване на запаси, облекченото въвеждане на микромощности, обезпечаването на отрасъла със специалисти, развитието на научно-техническия потенциал, развитието и поддържането на материалната база, ефективността и ефикасността при производството и ползването на електрическа енергия.
2. Реформиране на ДКЕВР, НЕК и БЕХ.
3. Преразглеждане на тарифите и ефективно държавно регулиране на цените на доставка на електроенергия.
4. Стриктен контрол над монополистите и строго санкциониране при всяко нарушение.
5. Регулиране на изкупните цени на „зелената“ енергия и произвежданата от ТЕЦ-1 и ТЕЦ-3 в „Марица-изток“, които облагодетелстват основно олигархичните кръгове около Иво Прокопиев и Цветелина Бориславова, респективно – служат за износ на национален доход, като същевременно правят неефективна и

непродаваема добитата у нас енергия и товарят сметките на бизнеса и домакинствата.

6. Разработване и подпомагане на производството и използването на микро и мини енергодобивни съоръжения и системи за енергийна независимост на малки жилищни, селско стопански и производствени обекти, така че всяко, дори малко предприятие и домакинство да могат да участват в добива и разпределението на енергия.
7. Стимулиране на влизането на нови – средни и малки участници на пазара на електроенергия в етапите производство, пренос и разпределение, така че настоящите монополисти постепенно да губят монополното си положение.
8. Стимулирането на нови технологии, които позволяват по-голям ефект при добива на енергия от единица енергоносител, би могло да доведе до разработването и нови, неефективни към момента находища на енергийни носители.
9. Обратно изкупуване на дистрибуторските мрежи от държавно контролирани дружества.
10. Възстановяване на проектите, транзитиращи енергоносители, след почистването им от корупционните наслоения върху тях. Участие в транснационални транзитиращи системи, при запазване на националния интерес.
11. Изграждане на система от стимули и санкции с цел въвеждане на ресурсоспестяващи и щадящи природата технологии при производството и консумацията на електроенергия
12. Ефективно използване на алтернативни източници за отопление – заводи за изгаряне на битови отпадъци, термални минерални води и т. н.

7.6 Търговия

Търговията беше посочвана като непроизводителен и паразитен отрасъл. Неразбирането на значението на търговията за организиране на производството, транспорта, застраховката на производителя от девиация на цените и т.н. доведе до идеологическо сатанизиране на търговците и нанесе тежки щети, особено на селскостопанските производители. За малките производители ни е необходим свободен пазар, така че всеки български производител да има свободата да предложи

продукцията си директно на потребителите, без административни тежести, включително през автомати за продажби или интернет.

7.7 Туризъм

Туризмът в България е отрасъл с голям принос в брутния национален продукт – както директен, така и индиректен. В последните 10-15 години **българският туризъм претърпя много сериозно развитие** в изграждането на материалната си база. Изградиха се качествени хотели с необходимите им по европейските стандарти оборудване и услуги. За съжаление инфраструктурата – транспортна, енергийна, водоснабдителна, канализационна, както и необходимото цялостно благоустройство, фатално изостанаха и сега са основната пречка и проблем за качеството и нормалната реализация на туристическия ни продукт.

Бе разбита и системата на професионално образование в областта на туризма, което доведе до сериозен дефицит от подготвени кадри, способни да осигуряват търсената качествена туристическа услуга. Не беше развита система от допълнителни услуги за туристите, както и практически не се използва ресурса ни за културен, еко и селски туризъм. Това стесни силно профила на потенциалните ни клиенти както като качество, така и като платежоспособност.

Какво предлагаме:

1. Да се изготви и осигури финансово държавна стратегия за национална реклама на туризма.
2. Регионална политика за развитие на туризма - МРРБ да осигури необходимата инфраструктура – водоснабдителна, канализационна, електроснабдителна и транспортна. Съобразно статута на обектите - с национално, регионално или местно значение да бъде изградена съответната инфраструктура, приоритетно с бюджетни средства, с частична бюджетна субсидия или чрез данъчно стимулиране.
3. Да се развиват всички видове туризъм, за които имаме условия: културен, планински, селски, винен, спа, бизнес, голф и т. н, като постоянно се опитваме да привлечем туристи от по-висок клас.
4. Културният туризъм трябва да бъде специално държавно стимулиран и рекламиран, тъй като допринася за имиджа на България, българите и българските продукти. В това отношение ние имаме отличен потенциал, но не го реализираме поради липсата на адекватни политики, административен капацитет и инфраструктура.
5. Да се разработи нормативна база за курортните комплекси. Да се приемат адекватни нормативи за застрояване и да не се допуска презастрояване.

6. Да се възстановят професионалните средни училища, обучаващи кадри за туризма, както и да се създадат школи за квалификация и преквалифициране на кадри за туризма и да се възстановят връзките на образованието с бизнеса.
7. Приоритетно да се насочи държавен ресурс в проектирането за туристическите селища както на цялостни устройствени планове, така и на инфраструктурни проекти и да се подпомогнат с консултации общините – центрове на туризъм за подготовката на тези проекти.
8. Да се разгледа въпросът за административна самостоятелност на някои от националните ни курорти. Да се преразгледат на сделките за приватизация на инфраструктура (както транспортна, така и инженерна) на курортните комплекси и възможностите тази инфраструктура да стане публична.
9. Да се развие цялостна програма за подкрепа, популяризиране и презентирание на възможностите на минералната вода и на българския СПА туризъм. Да се разработи система за държавна подкрепа на основата на преференциално използване на минералната вода за курортни и лечебни цели.

8. ЕФЕКТИВНО УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНИТЕ РЕСУРСИ

8.1 Управление на държавната и общинската собственост

Спешно трябва да се изгради Единен регистър на държавните и общинските имоти.

Трябва да се въведе законов срок за регулиране на статута на имотите, за да може този регистър да е чист откъм претенции поради неуредена собственост.

Трябва да се въведе сериозен контрол при деактуване на държавни и общински имоти и др. активи.

Успешното управление на държавните и общинските предприятия изисква да се прилагат обективни икономически критерии за оценка на това управление.

Необходимо е и въвеждането на конкурсното начало при подбора на изпълнителни членове на УС, с ясни и адекватни критерии. Броят на членовете на УС трябва да се определя в зависимост от мащаба на предприятието и сложността на дейността, стига това предприятие да може да ги издържа.

Неизпълнителните членове на УС и членовете на НС трябва да са ограничен брой, без заплащане (или с минимално заплащане), без право на ползване на фирмени автомобили, сътрудници и прочие привилегии и режийни, но със сериозни санкции при ощетяване на държавните интереси с действие или бездействие.

Бюджетните излишъци трябва да бъдат инвестирани в създаване на държавни предприятия (производствени и непроизводствени), свързани с откриване на работни места и имащи социални функции – по обезлюдяващи се райони. Инфраструктурните проекти трябва да бъдат едва на второ или трето място, защото осигуряват само временна заетост.

Максимална прозрачност на вземане на решения относно избор на изпълнители на обществени поръчки с публични средства.

Облекчена процедура при публично-частно партньорство, при гарантиране както на обществените, така и на частните интереси.

Стимулирано създаване на публично-частни партньорства (ПЧП) за държавни и общински имоти, които не носят доходи и не могат да се стопанисват от принципала. Критерият (системата от критерии) за предприемане на такава стъпка трябва да е прагматичен и обективен – например, случаите, при които административно-управленските разходи трайно надвишават реализирания доход. При одобряване на проекти за ПЧП, критерият трябва да бъде гарантирана минимална възвращаемост и рентабилност, с определена тежест и на социалния и екологичния ефект. За целта трябва да се разработи Национална карта.

Необходимо е да се подчертае, че при оценката на дейността на част от държавните и общинските предприятия трябва да се вземат предвид не само икономическите критерии, но и специфичните социални функции, които те изпълняват.

8.2 Администрация и държавни служители

Много се говори за ефективност на администрацията, за електронно правителство, за намаляване на разходите и щатните бройки и т. н. Обаче всяко администрацията постоянно и систематично се увеличава, без ефект за качеството на услугите на гражданите.

Проблемът е не толкова в централната администрация, колкото в десетките структури на деконцентрирана държавна администрация под формата на агенции, териториални звена на централни структури, както и в раздутите общински администрации. Към системата на деконцентрираната държавна администрация само в министерството на земеделието и горите има **над 16 000 служители на**

заплати от бюджета. В някои административни звена заплатата е само за присъствие, а за свършена работа се очаква допълнително „стимулиране“.

Общият брой на държавните служители в България е 440 000 души. Страната ни е на първо място по този показател в света!

В някои страни от Европейския съюз има преднамерено и съзнателно раздуване на администрацията с цел намаляване на безработицата. У нас обаче при острата липса на квалифицирана работна ръка и дефицит на публичен финансов ресурс, категорично **администрацията следва да се намали драстично**, като едновременно с това значително се повиши качеството на услугите. Като начало трябва да се определи стабилна структура на основния административен орган в държавата – Министерски съвет, за да не се появяват любопитни и екзотични министерства, странни заглавия, необясними сливания и разделяния, повечето от които се правят заради този, който става министър. Нека си припомним, че Търновската конституция има изричен запис, определящ броя и вида на министерствата.

Държавната администрация категорично може да се намали с 40%, като това ще осигури ресурс за увеличаване на заплащането с 50%, което е необходимо условие за значително завишаване на критериите за работещите и изискванията към тях за качеството на работата им. Структурата и съставът на общинските администрации не е много по-различен от времето на социализма, когато общините бяха един добавен израстък на държавната администрация и там също има значителен ресурс за оптимизация.

Какво предлагаме:

1. Въвеждането на автоматични и неподвластни на корупция електронни услуги ще освободи хиляди служители, които ще бъдат заменени от малко на брой системни администратори. Съкращаването на администрацията ще освободи трудов ресурс, който може да бъде впрегнат в произвеждащи, а не преразпределящи дейности. Нашата цел е **съкращаване на броя на държавните служители с 40%**.

2. Одит на всички административни структури – на централна администрация и на децентрализираната държавна администрация - по агенции и тяхната ефективност, с цел редуциране и намаляване на бройките и структурите, обвързано със съответното увеличение на заплатите на служителите.

4. Цялостен одит на общинската администрация и изготвяне на препоръки към общинските съвети за нейната оптимизация.

5. Анализ и стратегия за необходимите действия след 2022 г., какво ще се прави с хилядите чиновници (някои от които високо квалифицирани специалисти),

назначени да управляват и контролират парите и проектите по европейските фондове.

8.3. Концесионна политика и регламент на добива на суровини

При поемане на управлението Възраждане ще завари раздадени на концесия всички възможни ресурси, сключени многогодишни и неизгодни договори при смешни концесионни такси.

Всички наследени концесии ще бъдат преразгледани, а неизгодните – разтрогнати. Ще бъдат заведени искове към концесионерите, които не са изпълнявали задълженията си. Държавните служители, виновни за сключването на неизгодни концесионни договори ще бъдат съдебно преследвани.

Ще бъде отменен настоящия лобистки Закон за концесиите и ще бъде приет нов закон. Ще има засилен контрол при предоставянето на концесиите и при проследяване на изпълнението на концесионните задължения. Решенията в общините ще стават на ниво Общински съвет, а на национално – на ниво Министерски съвет. Ще бъдат прецизирани на сроковете по посока на съкращаването им. Ще бъдат балансирани интересите на обществото и на концесионерите.

Всяко правителство ще отдава концесии само в рамките на мандата си, а всяко следващо – ще може да препотвърждава или прекратява концесията, като дългосрочните инвестиции на концесионера ще бъдат защитени на база нормативно призната печалба от инвестицията след приспадане на разходите по инвестициите в зависимост от отрасъла.

8.4 Управление на водните ресурси

Стратегията за управление на водните ресурси е изключително важна, защото водният ресурс вече придоби, значение на стратегически ресурс.

Трябва да се създаде Национален регистър на водите – ресурси, съоръжения, стопанисване. Обектите да се картографират, топографират, заснемат. Да се осигури постоянно наблюдение над важните водни обекти от национално значение. Да се създаде единен орган, който да обедини всички дейности по управлението на водните ресурси и използването им за дейност в различни

отрасли – напояване, развъждане на риба и водни култури, добив на енергия. Да се осъществява тясно сътрудничество с Българската асоциация по водите и други НПО. Оптимално да се използва съществуващия технически ресурс и систематично да се изгражда нов такъв.

8.5 Управление на отпадъците

Изграждане на национална политика за вторично оползотворяване на ресурсите. Подпомагане на общините за създаване на реална и ефективна система за разделно събиране на отпадъците и тяхната преработка. Изграждане на заводи за преработката на отпадъци, чийто капацитет и местоположение да са съобразени с обективните дадености. Използване на добитата топлинна енергия за промишлени цели. Създаване на промишлени и аграрни (оранжерийни) производствени мощности около заводите.

9. БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

9,1 Финансова система и бюджетна политика

Бюджетната политика е представлявала преписване на миналогодишния бюджет, счетоводителско изравняване на приходи и разходи и залагане на по-ниски от възможните приходи с цел генериране на надпланови приходи за непланирани разходи. Липсва политика и управленска визия. Бюджетът се разглежда само като връзване на държавното счетоводство в рамките на допустимия дефицит. Разпределението на публичните пари в основата си е резултат на политическо, а в някои случаи и на криминално лобиране. **"Наливат" се пари в nereформирани, позволяващи корупция публични сектори** и липсва ясна стратегия за целите на публичното харчене.

Тези недостатъци на държавния бюджет се възпроизвеждат и в общинските бюджети, където механизмите са същите, а резултатите подобни. Основното оправдание за липса на политика е липсата на пари, а причината по-скоро е обратната – липсата на политика е причина за липсата на пари.

Постъпките за отпадане на валутния борд и ликвидиране на българския лев са предпоставка за разюздано харчене и натоварване на бъдещите поколения с нови заеми. **Валутният борд трябва да остане в сила, а българският лев да се запази**, като по този начин в бъдеще ще се запази възможността едно бъдещо, компетентно и националноотговорно правителство да провежда по-независима от ЕЦБ валутна политика.

Необходимо централизиране на надзорните и контролните функции.

Трябва да се създаде института на **Финансов омбудсман**. Той трябва да има и право на законодателна инициатива. Трябва да се създаде арбитраж по банкови, застрахователни и осигурителни спорове към Финансовия омбудсман.

Трябва да се засили ролята на КФН. Тя трябва да поеме надзорните функции и върху банковата система. Преди това е необходима подмяна на състава ѝ и въвеждането на нови принципи за избиране на ръководството на КФН

9.2 Данъчна и приходна политика данъчни облекчения.

Поради изтичането на програмния период през 2020 година и **обременяването на фиска с многомилиардни заеми, които не бяха инвестирани в производствени мощности**, а чрез системата от държавни поръчки бяха „усвоени“, преразпределени и изконсумирани чрез партийните обръчи от фирми и каси, държавата ще разполага през следващите години с ограничен финансов ресурс. Поради това е изключително важно държавният финансов ресурс да се разходва оптимално, като се набляга на създаването на стабилна основа за увеличаване на бъдещите приходи – извеждане на икономиката „на светло“, **стимулиране на изграждането на нови, експортно ориентирани производствени мощности и услуги, подкрепа на малкия и средния бизнес.**

1. Ще бъде въведен принципа на семейно подоходно облагане. Вместо социални надбавки ще има данъчни облекчения за работещите родители.
2. Ще бъдат диференцирани ставките и намалено ДДС. Максималната ДДС ще бъде намалено от 20% на 18%.
3. ДДС върху храни и лекарства ще бъде премахнат.
4. Ще бъде премахнат данък „лихви“, който добавя излишна административна тежест, без видим фискален ефект.

5. Ще бъде премахнат данък „уикенд“ – по същата причина, както защото дава възможност за произволни тълкувания, натиск и корупционни практики.
6. В данъчното облагане на фирмите за присъщи фирмени разходи ще се признават разходите за инвестиции в придобиване на собственост, предназначена за дейността на фирмата.
7. Ще бъдат обединени в единен орган - единна приходна агенция Националната агенция за приходите и Агенция „Митници“, чрез вливането на митниците в НАП.

9.3 Източници за увеличаване на данъчните приходи

1. Прекратяване на данъчните измами, източването на ДДС и повишаване на събираемостта на ДОД
2. Необходим е стриктен контрол върху износа на доход и укриването на данъци чрез вътрешногрупови разчети на корпорациите.
3. Да се въведе данък върху приходите от хазартни игри със значителна данъчна ставка. Да се обложат с акцизи рекламата и пропагандата на хазартни игри.
4. Да се въведе данък върху приходите на НПО-тата от чуждестранни източници.
5. Засилен контрол върху фирмите с офшорни собственици и финансовите им потоци; да се създаде публичен регистър на собствениците им. При нежелание да се предостави информация, да не се разрешава регистрация, а регистрираните вече фирми да бъдат закривани служебно. Офшорните фирми задължително да плащат данък при източника.
6. Анализ на приватизационните сделки. Търсене на начин за обезщетяване на държавата при неспазване на ангажиментите. Търсене на отговорност от Агенцията по приватизация и следприватизационен контрол.
7. Сериозен резерв за повишаване на приходите се крие в разумното управление на държавните активи.

9.4 Пенсионно-осигурителна система

В момента социално-осигурителната система е конструирана по престъпен начин. Организаторите на подобна пирамидална схема във всеки друг сектор биха попаднали под ударите на закона. Социално-осигурителната система е превърната в **схема за трансфер на блага от работещите към непроизвеждащите социални слоеве**, в замяна на концентрирания електорален вот, с който те възпроизвеждат статуквото. **Сега съществуващата пенсионна и социално-осигурителна система трябва да бъде реконструирана из основи.**

Пенсионната система не е част от данъчното облагане и участието в нея не трябва да е свързано с вменено задължение, а напротив – трябва да бъде една предоставена възможност за гарантиране на достойни старини. **Гаранция за полезността на пенсионното и здравното осигуряване ще бъде неговата доброволност.** Пенсионната система трябва да премине към индивидуални партии.

Независимо от моментните трудности ние трябва да се откажем незабавно от сега съществуващата пирамидална схема. Трябва да престанем да трупаме дългове в сметките на децата си. На база на наличната информация за осигурителен стаж и отчислени суми трябва да се изчислят индивидуални партии. Държавата следва да поеме отговорност за хората, чиито осигурителни суми е изконсумирала.

Необходимо е да се приеме почтена методика за индексирание на пенсиите, която да осигури адекватен еквивалент на платените от пенсионерите суми.

Необходимо е регламентиране на унаследяването на партидите.

Необходимо е сериозно преразглеждане на регламента за дейността на пенсионните фондове.

9.5 Банкова система

Следва да се запази валутния борд - до момента в който българската икономика стане по-силна от средната европейска икономика, а доверието във финансовите институции – достатъчно високо за да им се повери управление на собствени емисии.

В условията на продължаващ Валутен борд, трябва да се преразгледа работата на БНБ и да се редуцира съставът и поради изпразването на тази институция от съдържание.

Запазване на българския лев и недопускане на еврото като национална валута в България.

Необходима е забрана за търговските банки да кредитират собствен бизнес на акционери и свързани с тях лица.

Държавата следва да стимулира, но и стриктно да контролира създаването на взаимоспомагателни, популярни и кооперативни каси.

Ключово за икономическото ни развитие е стимулирането на банките за финансиране на реалния сектор, включително чрез механизма на минималните резерви.

Да се усили контрола върху износа на доход и укриването на данъци чрез вътрешногрупови разчети.

9.6 Застрахователна дейност

Застрахователната дейност следва реално да поема и преразпределя рисковете от настъпването на неблагоприятни събития. Застрахователите трябва да са подложени от сериозни санкции от регулатора при неизплащане на обезщетения без основание. Изплатените застрахователни премии да намаляват облагаемата данъчна основа. Необходимо е повишаване на застрахователната култура и стимулиране на застраховки „живот” и здравните застраховки.

Необходимо е застраховката „гражданска отговорност” да се преформулира – от застраховане на автомобила към застраховане на водача, респективно преоценяване на рисковете не на база „мощност на автомобила”, а на база „предходно поведение на водача”.

10 ОБРАЗОВАНИЕ

Три десетилетия след „демократизацията” образованието продължава да бъде тоталитарна система. Учениците, учителите и директорите са безгласни букви в система, която се управлява от министерските чиновници на микроиво. В ерата на комуникационните технологии се работи основно по технологии от 19-ти век, основно в класно-урочна форма и преимуществено по най-тромавата вербално-лингвистична метода. В резултат към момента функционалната неграмотност в някои общности,

преимуществено тези, чийто майчин език е небългарски, е под нивото на постигнатото през 19-ти век.

В информационната епоха знанието стана основен капитал. Умението да се осмисля и обработва информацията стана ключов фактор за просперитета на обществото и индивида. Необходимо ни е спешно осъвременяване на образователната система с поглед към бъдещето, внедряване на нови образователни технологии, внедряване на нови комуникационни технологии. Разделяне на функциите на министерството като доставчик на образователни продукти и като оценител и валидатор на получените знания. Освобождаване на възможностите да се генерират образователни инициативи и вън от коридорите на министерството. Диференциране на образователните програми съобразно входното ниво, възможностите и потребностите на обучаемите. Вменяване на задължение на образователните институции да възпитават – да изграждат в подрастващите положителни, консенсусно желани от обществото ни качества и да формират положителни навици. Да се даде повече свобода на участниците учителите да формират съдържание и избират образователни технологии. в образователния процес. Да се допуснат местните общности и родителите в реалното управление на образователния процес.

Какво предлагаме:

1. **Преформатиране на отношенията в системата, като в нейния център и поставим детето – с неговите заложби, уникалност, темперамент и интереси. Това означава че детето - съответно – хората, които работят пряко с него и най-добре ги познават – неговите родители и учители, трябва да получат възможността да определят важните параметри за образователния процес: учебно съдържание, темпо на преподаване, методика и форма.**
2. **Премахване на административния гнет над българския учител, намаляване на бюрокрацията, драстично редуциране на документооборота. Като човек, стоящ най-близо до децата и разбиращ най-добре специфичните им потребности, българският учител трябва да получи разширени правомощия относно организирането на образователния процес.**
3. **Диференциране на образователните програми** съобразно входното ниво, възможностите и потребностите на обучаемите. Внедряване на организация, при която дори в малките училища учениците ще могат да получават знания в различен обем и от различни области, съобразно собствените си интереси и предпочитания.
4. **Освобождаване на възможностите да се генерират образователни инициативи и вън от коридорите на министерството. Даване на свобода на**

хибридни образователни инициативи, самостоятелни и дистанционни форми и домашното обучение. Достигането до образователно ниво, еквивалентно на завършено основно образование трябва да остане задължително за всеки български гражданин, без да са задължително указани пътищата за постигането му. Отговорните родители трябва да бъдат подпомогнати само до степента, до която те се нуждаят от подкрепа за да развият децата си.

5. **Възстановяване на специализираните училища**, подготвящи професионални кадри, като се засилят връзките с бизнеса и индустрията. Стимулиране на работодателите да подпомагат образователния процес.
6. Осъвременяване на държавната образователна система с поглед към бъдещето, прилагане на нови мултимедийни образователни технологии, плавно преминаване от по-трамвата вербално-лингвистичен метода на преподаване към по-нови методи, които напредъкът в медийните технологии вече позволяват.
7. Внедряване на нови комуникационни технологии, така че всяко дете, независимо къде се намира да има достъп до всички образователни ресурси. **Малките училища ще могат да ползват дистанционните и комуникационни образователни технологии и да поддържат ниво на обучението, съизмеримо с по-големите.**
8. Създаване на национални свободно достъпни библиотека и видеотека с учебно съдържание на български език, така че всеки ученик да ползва тези ресурси за своето обучение, независимо къде се намира.
9. **Да се формулират задачите образователната система не само като предоставяне на знания, но и като целенасочено изграждане на желани от обществото положителни качества (възпитание).**
10. **Даване на повече лично и свободно време на учениците за дейности, избрани от тях самите.** Да се въведе технология за определяне и подкрепа на силните страни и индивидуалните качества на всеки ученик по време на общото образование. Засилване на кръжочната дейност. Национална програма по стимулиране на научната дейност и изкуствата.
11. Засилване на ролята на физическото възпитание и изграждане на всеки български гражданин, респективно – увеличаване на броя на часовете за спорт и физически активности. Борба с обездвижването на учениците, сколиозите и наднорменото тегло. Национална програма за изграждане на спортни съоръжения към училищата и общините, с възможности за съвместно ползване и от учениците и от общността.

12. **Трябва да се прекрати издаването на дипломи без покритие.** Обективно и безпристрастно да се оценяват и сертифицират резултатите от обучението при завършен съответен етап. Трябва да се прилагат единни национални изисквания за познания по български език, литература и история, по математика и по чужди езици. Трябва да се изгради двустепенна система за контрол на оценяващите и валидиращите системи, така че **на обществото да бъде гарантирано, че действително е постигнат обявения резултат.**
13. **Да се разделят функциите на министерството – от една страна като доставчик на знания и от друга - като оценител и валидатор на тези знания.** Основна задача на министерството е да бъде оценител на постигнатите резултати от различните образователни субекти. Функцията на доставчик на знания трябва да бъде позволено да бъде конкурирана от частни училища, кооперативи и всякакви други форми на обучение.
14. Да се въведе гъвкава система за финансиране и да бъдат премахнати делегираните бюджети.
15. Да се прекрати практиката за закриване на училища. **Закрие ли се училище, закрива се и населеното място! Възраждане няма да допусне повече такава практика в България** Училищата в малките населени места ще се издържат от държавния бюджет, независимо от това колко ученици има в тях. С помощта на нови мултимедийни и комуникационни технологии и реорганизирането на учебния процес малките **училища, поддържайки по-малко педагози, ползвайки ресурсите на средищните училища ще поддържат ниво на обучението, съизмеримо с по-големите училища.**
16. Да се допуснат местните общности и родителите в реалното управление на образователния процес и ще им се позволи дофинансиране на желани от тях дейности.
17. Да се създадат условия за облекчено ползване от учениците на държавни и общински терени, сгради и съоръжения за спортни, научни, изследователски и културни цели.

За висшето образование:

18. Трябва да се промени политиката и практиката на акредитиране на висшите училища, като се създаде и ясна и прозрачна система за оценяването на качеството на образователния им процес и бюджетното финансиране да се обвърже с качеството на образователния процес.
19. Броят и профилът на висшите училища трябва да се съобрази с достигнатото качество на образователния процес и териториалното

разпределение на инфраструктурата, за да не се разпилява научният потенциал и да не пада качеството на образованието.

20. Трябва да се осигури достъп на всеки български гражданин до системата на висшето образование, чрез осигуряване на финансови и административни механизми за тази цел.
21. Центровете за научна и изследователска дейност постепенно трябва да се преместят от БАН към университетите.
22. Съществен принос за повишаване качеството на учебния процес във висшите училища трябва да има стимулирането на научния обмен на ниво гостуващи преподаватели.
23. Стимулиране на международно признатите български преподаватели, с отличени постижения в тяхната област чрез финансиране на изследвания и изграждане на лаборатории.

11. ЗДРАВЕОПАЗВАНЕ

Здравеопазването е важна стратегическа задача, чието решаване определя в голяма степен стандарта на живот. Последните тридесет години бяха време на експерименти в сферата на здравеопазването, де факто – експерименти с живота и здравето на българските граждани. Политическите схеми източиха финансово и здравната каса и наследената инфраструктура. Вмененото задължение да се плащат „осигуровки“, без ясна насрещна престация, доведе до масов отказ от плащане на здравни осигуровки.

Политическата каста раздаде привилегии на определени социални слоеве да ползват, без да са плащали – в замяна на концентриран политически вот. **Стотици хиляди българи нямат достъп до здравеопазване след като са плащали за това** Лекарите и медицински сестри напускат страната ни в търсене на препитание, а други, възползвали се от конюнктурата - забогатяват баснословно. Лекарствата се заплащат от здравната каса, но не се дават на болните, а се изнасят в чужбина. Правителството раздава привилегии на неплащалите срещу електорален вот, а то самото е некоректен платец и не внася осигуровките за най-натоварващите системата - децата и пенсионерите.

Нивата на здравно обслужване също се разкъсаха и в момента се създава тежък конфликт между малките и средни болници (общински и държавни) от една страна и големите многопрофилни и национални профилирани болници от друга страна, както и конфликт между частните, държавните и общински лечебни заведения. **Ликвидирането на поликлиниките в малките градове** лишиха хората, живеещи в тях, от много важното междинно здравно обслужване – между

личния лекар и болницата. Това направи малките болници, преобладаващата част от които едвам съществуват, притиснати от изискванията на здравната каса, жизнено необходими на гражданите.

11,1 Спешни мерки и стратегически цели

Належаща политическа цел е да спрем злоупотребите в здравеопазването и да възстановим справедливостта в здравноосигурителния сектор. Да се премахне монопола на сегашната здравна каса и да се позволи не само „солидарна“ но и „персонална“ осигурителна схема. Да се спре финансовия подход към медицинските учреждения като към търговски дружества, държавата да поеме финансирането на някои медицински дейности със социална и демографска стойност. Да се насочат усилия не само към лечение, но и към здравна култура, превенция, профилактика и ранна диагностика. Да се въведе независимо звено за одит на целесъобразността на медицинските практики. Да се осигури създаването на научен потенциал като елемент от националната сигурност.

Конкретни здравни мерки:

1. Създаване на мрежа от напълно оборудвани здравни заведения, покриваща цялата страна и гарантираща, че от всяка точка в страната нуждаещият се ще получи адекватни грижи в рамките на „златния час“.
2. Увеличаване на ресурсите за превенция и профилактика. Възстановяване на училищните здравни кабинети.
3. Система за годишни профилактични прегледи. Изследвания за откриване в ранен стадий на неприявени заболявания със значима обществена тежест
4. Създаване на звено за проверки и контрол на лекарските практики, на диагностицирането и на изписването на лечения и изследвания, с цел да се предотвратят и преследват злоупотребите с болните и със средствата на здравните каси.
5. Възстановяване на справедливостта в ползването на здравни услуги чрез въвеждане на лични здравноосигурителни партии. Въвеждане на доброволност на здравното осигуряване, което в момента е преобразувано в задължително всеобщо здравно застраховане
6. Признаване на правото на минимален безплатен пакет медицинска помощ за всички български граждани, която ще е финансирана чрез държавния бюджет и чрез дарения. Така ще се гарантира, че дори и неосигурените и неплатежоспособните лица няма да бъдат лишени от минимална здравна помощ.

7. Премахване на монопола на НЗОК и ситуирането ѝ в остра конкурентна среда, осигуряване на възможност за работа и на частни здравни каси.
8. Държавно финансиране, на медицинските дейности, обвързани с нуждите, а не с резултатите. Болниците не са типични стопански субекти, а изпълняват и съществени социални и демографски функции. Създаване на система от диференцирани критерии за малките населени места и градовете.
9. Контрол на цените на лекарствата в аптечните вериги. Създаване на верига държавни аптеки, които на пазарен принцип ще се борят със спекулативните цени в аптечните вериги.
10. Създаване на индикативни стандарти и нива за заплащането на труда на лекарския и нелекарския персонал в държавните и общински лечебни заведения;
11. Осигуряване на държавно програмно финансиране за проблемите по семейното планиране и асистираната репродукция.
12. Въвеждане на лична здравна карта с индивидуална партида. Въвеждане на информационните и комуникационни технологии в отчитането на медицинската помощ..
13. Създаване на програми за здравна култура и здравно образование на населението
14. Инвестиции в квалификацията на медицинския персонал на всички нива в здравната система.
15. Стимулиране на студентите по медицина при завършване да избират специалности, при които се очертава дефицит.
16. Да се осигури акумулиране на научен потенциал и координацията между отделните научни звена и като елемент от националната сигурност. Да се насърчава международния обмен на медицински знания, информация, и технологии.

12.РЕГИОНАЛНИ ПОЛИТИКИ И ГРАДОУСТРОЙСТВО

В последните десетилетия обликът на страната се измени до неузнаваемост. Селата се обезлюдиха, днес повечето от тях наподобяват махали със затихващи функции. Малките градове се обезбългариха и загубиха огромен процент от населението си. Няколко големи града и най-вече София - концентрираха огромно население в себе си, презастроиха се, а без съответната

транспортна, културна, паркова и спортна инфраструктура заприличват все повече на гета от третия свят.

В условията на липсваща държавност регионите се феодализираха. Криминални политико-икономически (мафиотски) кланове заеха мястото на държавата и сега управляват всички аспекти в живота на общността.

Отвори се огромна пропаст в качеството на услугите, предоставяни от държавата – сигурност, образование, здравеопазване, административно обслужване в малките населени места и в центровете.

За да се промени ситуацията, е необходимо държавата да се завърне отново в малките населени места и да поеме контрола над цялата територия, да гарантира сигурността на живота и имота на всички граждани. Да гарантира качеството на предоставяните публични услуги, включително административни, здравеопазване и образование на територията на цялата страна.

Съвременните комуникационни и мултимедийни технологии ще ни позволят така поставените задачи да се постигнат в близко бъдеще.

Какво предлагаме:

1. Промени в структурата и правомощията на МВР, гарантиращи че обществения ред и сигурност ще са защитени във всяко населено място.
2. Промени в образователната система, гарантиращи еднакви възможности за образование и в най-далечното село, както и в най-добрите училища.
3. Промени в здравната система, облекчаващи достъпа до рутинни медицински услуги и покритие на цялата страна със спешна помощ в рамките на „златния час“.
4. Гарантиране на възможност да се ползват дистанционно всички административни услуги.
5. Делегиране на повече права и предоставяне на повече възможности пред местното самоуправление.
6. Държавна подкрепа за развитие на екологичното земеделие, градинарството, трайните култури, животновъдството, микро и мини хранителната промишленост, екологичния туризъм.
7. МСП от по-слаборазвитите райони на страната да се ползват с привилегии при участие в търгове за държавни поръчки (допълнителен брой точки за съответните региони).
8. Осигуряване на електронен паспорт на всяка община със съответен анализ на природните ресурси – води, полезни изкопаеми, климат, гори, трайни

насаждения; човешките ресурси – демографска структура, образователен ценз, концентрация, доходи и т.н.; налични производства и услуги и т. н.), който да се актуализира, включително и с автоматичен интерфейс с останалите регистри (водни, горски, ЕСГРАОН, ТР и т.н.).

13. ЕКОЛОГИЯ

Опазването на екологията и природната среда в страната ни е въпрос на национална кауза. Добрата и екологично чиста среда, все повече ще става основния привличащ фактор както за обитаване, така и за отдих и бизнес. От години **липсата на дисциплина и корупция в управлението** е най-тежкия проблем пред опазването на околната среда в България. Като цяло природната среда в България (въздуха, водата, почвите) е съхранила своята природна чистота. Разрушаването на промишлеността и земеделието, доведоха до принудително (по-скоро неизбежно) допълнително почистване на средата. В земеделието изкуствените торове и препаратите срещу вредители са по-скоро рядкост, отколкото правило.

В градовете основното замърсяване е от транспорта. **Водите ни са замърсени основно с битови отпадни води**, чието пречистване е технологично по-лесно и относително евтино. Основният проблем на градската околна среда са битовите отпадъци, чието преодоляване отново е въпрос на дисциплина и организация.

Какво предлагаме:

1. Държавна стратегия за изграждане на мрежа за обществен, високо екологичен транспорт в градовете.
2. Контрол на чистотата на настилките на улиците - с цел предотвратяване на праховото замърсяване на въздуха.
3. Данъчни облекчения за използване на екологични превозни средства – както електрически, така и работещите на природен газ и метан.
4. Държавна стратегия за масово въвеждане на икономично и екологично отопление.
5. Държавна политика за залесяване на вече обезлесени райони. Контрол върху промишления дърводобив. Контрол върху ниско-технологичните производства.

6. Мерки за запазване и разширяване на биоразнообразието в България. Защита на изчезващи видове.

14. НАУКА

В последните години България загуби голяма част от даровитите си учени. Това бе причинено от два основни фактора – рязкото намаляване на финансирането на науката и отваряне на възможността за работа извън страната, основно в страните от Европейския съюз. Нашите учени са привлечени в чужбина не само и не толкова от значително по-доброто заплащане от работата и стандарт на живот, а по-скоро от възможността да работят и да градят своята научна кариера в несравнимо по-добри условия, по-добра техника и оборудване и в качествени научни екипи. Това направи България един от сериозните донори на подготвени и обучени научни кадри на западна Европа и Америка.

1. Да се изработи нова система за лицензиране на висши училища с възможност за изследователски функции.
2. Да се създадат данъчни облекчения за фирми, инвестиращи в наука и развойна дейност. Да се създаде програма на приоритетни за България науки, обвързано с програмата за икономическо развитие, които да получат предимствено финансиране
3. Държавата следва да финансира всички научни сфери, където се осъществяват нововъведения и да подпомага реализацията им на практика.
4. Трябва да се постигне ниво на синтез между държавата и научните институции, тъй като развитието на науката е жизненоважно за националната сигурност, икономическото и социалното развитие на държавата.
5. Трябва да се осигури по-добра материално-техническа база на българските научни институции, както и възможността за финансирана с държавни или европейски средства мобилност, която да повишава квалификацията на кадрите.
6. Да се изработи програма по привличане на филиали на западни университети за разкриване на научни лаборатории в България.
7. Да се създаде специален фонд „млади научни работници”, който да осигурява развитието и специализацията на млади учени.

15. МЕДИИ

За да се постигнат националните цели е необходимо държавата, чрез своя инструментариум да създаде **единна информационна среда за възпитаване на подрастващите, превенции на зависимостите, насърчаване на майчинството и родителството, утвърждаване на семейните ценности**. За целта следва да се ангажират издържаните от бюджета обществени медии и всички частни медии, възприемащи тези ценности и желаещи да подпомагат постигането на тези цели

Какво предлагаме:

1. СЕМ следва да се трансформира в Комитет за регулиране на медиите, с разумно увеличаване на броя на членовете, при определяне на обективни принципи и критерии за избор на членове. Увеличаване на правомощията им.
2. Да се въведе разрешителен режим за създаване на медия при оповестени ясни критерии, включително за собствениците и произхода на средствата, и недопускане на офшорни или анонимни собственици.
3. Контрол и недопускане на непазарни практики и облагодетелстване от монополно положение в издателската, рекламната и разпространителската дейност.
4. Изискване при тиражиране на социологическа информация тя да е била потвърдена от верифициращ орган.
5. Повишаване изискванията към подготовката на журналистите.
6. Стимулиране на журналистическите разследвания като коректив на официалната политика и поведението на политическите партии и организации.
7. Чистота на съдържанието - санкции при публикуване на невярна или непроверена информация, особено в случаите когато е довела до уронване на престижа на личности или бизнес, или внушаваща негативно и агресивно отношение към определени социални или етнически групи.
8. Недопускане на лица, притежавали и или ръководили медии, които са били административно закрити поради груби нарушения, да създават нови медии.
9. Санкции за политици, магистрати и други официални лица, оказващи натиск върху медиите.

16. КУЛТУРА

16.1. Оценка на ситуацията

България е европейската страна, след Италия и Гърция, с най-богато древно и антично наследство. **Земята на България е земята на тракийската култура** – едната от трите култури, наред с древногръцката и римската, които са в основата на модерната западна цивилизация. За разлика от Гърция и Италия, които показват активно и много печелившо своето наследство, ние скромно от време на време демонстрираме богатствата на историята на нашите земи. **Българската културна традиция е древна, но и много жизнена.** Уникалният ни фолклор (музикален, песенен, танцов), националната ни архитектура, културните ни традиции в изобразителното изкуство, литературата, театъра, операта, музиката, танца, киното от последните два века са една благодатна почва за ново българско културно Възраждане в Обединена Европа. България има уникална традиция за довеждане на постиженията на културата до отделния човек – това са **читалищата**. Чрез тях се постигна опазването и развитието на фолклора, възстановяването и поддържането на архитектурното наследство, киното, живописата и скулптурата. След промените през 1989 г. държавата се оттегли практически почти изцяло от субсидирането на културата, оставяйки я на пазарните принципи, преди да се е формирал пазара, което я обрече на глад и разпад. В последните години се инвестираха значителни суми във „високата“ култура, но фолклора, читалищата и архитектурно-историческото ни наследство са оставени на произвола на случайността.

Какво предлагаме:

16.2. Спешни мерки

Завръщане на държавата в сферата на културата на масово равнище (квартал, село, малък град), чрез субсидиране на читалищата, кръжоци, школи и клубове.

Опазване на автентичния фолклор чрез стимулиране на регионалните събори на народното творчество и затвърждаване на статута на Националния събор на народното творчество.

Опазване на националните културно-исторически особености и ценности чрез система от културни институти и събития. Стимулиране на ансамбли, състави и трупи за национален фолклор.

Засилване ролята на творческите съюзи. Възстановяване на дейността и ролята на клубовете към творческите съюзи.

Възстановяване на държавните премии за стимулиране на млади таланти.

Засилване ролята и значението на специализираните училища по изкуствата.

Издигане на нивото на традиционните конкурси за млади таланти – национални и международни.

Национален исторически музей и регионалните музеи. Стимулиране на производството на реплики (осигуряване на реплики за подаръци на институционално ниво) като съществен източник на финансиране на дейността.

Засилване мерките за сигурност при археологически разкопки. Осигуряване на дейността на държавните органи за опазване на културното и историческото наследство. Осигуряване на подходяща площ за излагане на артефактите. увеличаване на държавните средства за археология, за възстановяване и за поддържане на исторически и културни паметници.

16.3. Стратегически цели

Засилване ролята и значението на Института по етнография и фолклористика към БАН. Чрез предоставяне на сграда и подходяща изложбена площ на подходящо място. Попълване - доколкото е възможно - на унищожените по време на бомбардировките колекции чрез договори с членове на Задругата на майсторите и изкупуване на все още оцелелите от мародерите артефакти по места. Засилване на присъствието на елементи от фолклористиката в учебните програми.

Стимулиране на професионалните занаятчийски сдружения. Забрана (значителен акциз) за внос на имитации на българска керамика, носии, мартеници и други традиционни предмети.

Прецизиране на броя и вида на културните институти от национално, регионално и местно значение.

17. МЛАДЕЖТА И СПОРТА

17.1. Оценка на ситуацията

Младешта е нашето бъдеще От това, какво съумяваме да изградим като качества и способности, зависи облика на обществото и държавата ни утре. В най-голяма степен, състоянието в което се намира българската младеж днес е пряка функция от почти пълния разпад на обществото ни. Следствие от този разпад е и състоянието на намиращия се в клинична смърт масов спорт и корупцията в елитния спорт. През времето на социализма елитният спорт бе една от рекламните витрини на строя. Държавата имаше много подредена и

добре финансирана система за развитие на „високото спортно майсторство”. За да поддържа системата на подбор на „експонатите” от витрината, се развиваше и широка база на спорта, особено на т.н. „народни” спортове на България – борбата и щангите. **След промяната през 1989 г., държавата изцяло се изтегли от масовия спорт** – спортни школи, спортни училища, училищен, квартален, работнически и селски спорт. Липсата на широката база на масовия спорт обаче, влачи все по-осезателно и високия спорт към дъното. В същото време спортът не изпълнява основните си функции в развития свят – да поддържа и укрепва здравето на нацията и да дисциплинира младото поколение.

Днес данните сочат рязко нарастване на учениците злоупотребяващи с алкохол, тютюнопушене и наркотични вещества. Сред деветокласниците процентът на учениците, които употребяват или са употребявали поне веднъж наркотични вещества е 16%, а сред учениците от 12-ти клас е почти 30%. Около 70% от учениците пък употребяват алкохол.

Това трагично положение може да се промени чрез радикални мерки. Те включват:

Какво предлагаме:

17.2. Спешни мерки

1. **Национална програма за** превенцията на зависимостите.
2. Създаване на възможности за здравословен начин на живот на младите българи, чрез туризъм, физическа култура и спорт. Физическата и психическата устойчивост на младите поколения е основен приоритет сред националните ни цели.
3. **Възпитание в дух на родолюбие и национална гордост.** Националното възпитание утвърждава единството на нацията и здравината на националната държава.
4. **Специална програма за доброволчество**, в които младите колективно извършват обществено-полезна дейност и биват възпитавани в **дух на трудолюбие**, другарство и взаимопомощ.
5. **Държавна подкрепа за развитие на материалната база на масовия спорт.** Държавата и общините, съгласно заложените градоустройствени нормативи, да осигурят за съответното население изграждането, поддръжката и експлоатацията на съответното количество спортни обекти . Финансирането на нова материална база на спорта да се насочи както към спортове с масово

приложение като плуване, лека атлетика и гимнастика, така и към изграждане на многофункционални зали, така и към колективните спортове (футбол, волейбол, баскетбол, хандбал), които освен здраве, възпитават и колективен дух.

17.3. Стратегически цели

1. Да се създаде мрежа от спортни възможности – спортна инфраструктура, учители и треньори, които да работят с младежите в училищата и университетите. Да се създаде система, която да измерва и заплаща адекватно труда и постиженията им.
2. Развитието на елитния спорт да се подкрепя от бизнеса, така че да се стимулира развитието на този спорт и на частна основа. Елитният спорт е и възможност за реклама, тези възможности следва да се развият и използват достатъчно добре.

Настоящата програма бе съставена от членове на ПП Възраждане, като продължение, доразвиване и конкретизиране на **принципите**, около които първоначално се обединиха създателите на партията, със стремеж за справедливо отчитане и балансиране на всички интереси в обществото и със **стремеж да се поставят основите на стабилна и дългосрочна пробългарска политика.**

Програмата не е окончателна и подлежи на постоянно обсъждане, доразвиване и променяне на база на тематичните дискусии във форумите на ПП Възраждане.

2021г.

ВРЕМЕ НИ Е ЗА ВЪЗРАЖДАНЕ!